

Contents

Articles

Shulchan Aruch/Orach Chaim/366	1
Shulchan Aruch/Orach Chaim/367	4
Shulchan Aruch/Orach Chaim/368	5
Shulchan Aruch/Orach Chaim/369	6
Shulchan Aruch/Orach Chaim/370	6
Shulchan Aruch/Orach Chaim/371	10
Shulchan Aruch/Orach Chaim/372	11
Shulchan Aruch/Orach Chaim/373	15
Shulchan Aruch/Orach Chaim/374	16
Shulchan Aruch/Orach Chaim/375	17
Shulchan Aruch/Orach Chaim/376	18
Shulchan Aruch/Orach Chaim/377	19
Shulchan Aruch/Orach Chaim/378	19
Shulchan Aruch/Orach Chaim/379	20
Shulchan Aruch/Orach Chaim/380	21
Shulchan Aruch/Orach Chaim/381	23
Shulchan Aruch/Orach Chaim/382	24
Shulchan Aruch/Orach Chaim/383	27
Shulchan Aruch/Orach Chaim/384	28
Shulchan Aruch/Orach Chaim/385	28
Shulchan Aruch/Orach Chaim/386	29
Shulchan Aruch/Orach Chaim/387	32
Shulchan Aruch/Orach Chaim/388	33
Shulchan Aruch/Orach Chaim/389	33
Shulchan Aruch/Orach Chaim/390	34
Shulchan Aruch/Orach Chaim/391	34
Shulchan Aruch/Orach Chaim/392	36
Shulchan Aruch/Orach Chaim/393	38
Shulchan Aruch/Orach Chaim/394	39
Shulchan Aruch/Orach Chaim/395	40

References

Article Sources and Contributors	41
----------------------------------	----

Article Licenses

License

42

Shulchan Aruch/Orach Chaim/366

The Law of an Eruv for a Yard in which Many People Live	דין ערוב לחצר שהרבה בני אדם דרים בו
<p>Paragraph 1 - If there is a yard to which many houses open, the Rabbis forbade carrying from the house to the yard until they make an eruv, meaning that they collect bread from every house and put it in one of the houses of the yard. By this, it looks as if they all live in that house and as if the yard is dedicated to that house.</p>	<p>סעיף א - חצר שהרבה בתים פתוחים לתוכו, אסרו חכמים למלטל מבתיהם לחצר עד שיערבו, דהינו שגובים פת מכל בית ובית ונותנים אותו באחד מבתי החצרות, שעל ידי כך אנו רואים כאלו כלם דרים באותו הבית וכאלו כל החצר מיחד לאותו בית.</p>
<p>Paragraph 2 - Those who dwell in tents, booths, or camps that are surrounded by a wall cannot carry from tent to tent until they make an eruv. However, a caravan that is surrounded by a wall does not need an eruv, as they are all mixed and their tents are not permanently theirs. Rem"a: Houses in a boat need an eruv, even if the boat has walls. If the boat does not have walls, it is forbidden to carry more than four amot on the boat (Beit Yosef in the name of Shibbolei Leket). See below the end of chapter 382 and chapter 405 paragraph 7.</p>	<p>סעיף ב - יושבי אהלים או סכות או מחנה שהקיפיהו מחצה, אין מטלטלין מאהל לאהל עד שיערבו כלם. אבל שירא שהקיפיה מחצה אין צריכים לערב, לפי שכלם מערבים ואין אותם אהלים קבועים להם. הגה: בתים שבספינה צריכים ערוב, אף על פי שיש לספינה מחצות. ואם אין לספינה מחצות, אסור למלטל בספינה רק ארבע אמות (בית יוסף בשם שבלי לקט). ועין לקמן סוף סימן שפ"ב וסימן ת"ה סעיף ז'.</p>
<p>Paragraph 3 - The house in which the eruv is placed does not need to provide bread. The eruv does not need to be worth a pruta. The eruv is not put in a yard; rather, it should be put in a house that is for dwelling. This does not include the guardhouse, an exedra, or a porch. It must be four amot by four amot. It can be a child's. If it is regularly put in one house, one should not change this and put it in a different house. This is done in order to preserve the peace. Even a child can collect the eruv and gather it. Rem"a: The modern custom is to put the eruv in the synagogue, and this was the earlier custom. It seems to me that the reason is that our eruvs are technically partnerships and it is not necessary to put them in a house of dwelling, and see below chapter 386 and 387.</p>	<p>סעיף ג - הבית שמניחים בו הערוב אין צריך לתן פת. ואין צריך שיהיה בערוב שוה פרוטה. ואין מניחים אותו בחצר אלא בבית שראוי לדירה לאפוקי בית שער, אכסדרה ומרפסת. וצריך שיהא בו ארבע אמות על ארבע אמות. ואפלו הוא של קטן. ואם רגילים לתנו תמיד בבית ידוע, אין להם לשנותו ולתנו בבית אחר, מפני דרכי שלום. ואפלו קטן יכול לגבות הערוב ולקבצו. הגה: והמנהג בזמן הזה להניח הערוב בבית הכנסת, וכן נהגו הקדמונים, ונראה לי הטעם, דערובין שלנו יש להם דין שתוף ואין צריך להניח בבית דירה, ועין לקמן סימן שפ"ו ושפ"ז.</p>
<p>Paragraph 4 - The eruv must be put in one container. If it is divided into two containers, it is not an eruv, unless the first one was full, in which case it is permitted as long as the two containers are in one house.</p>	<p>סעיף ד - צריך לתן כל הערוב בכלי אחד. ואם חלקו ונתנו בשני כלים אינו ערוב, אלא אם כן נתמלא האחד ואז מתר, והוא שיהיו שני הכלים בבית אחד.</p>
<p>Paragraph 5 - It must be the case that no one will get angry if his friend eats his eruv. If he will get angry, it is not an eruv. Because of this, one should be careful not to make an eruv with something made for Shabbat.</p>	<p>סעיף ה - צריך שלא יקפיד שום אחד מהם על ערובו אם יאכלנו חברו, ואם מקפיד אינו ערוב, לכך צריך לזהר שלא לערב בדבר שתקן לצורך השבת.</p>

<p>Paragraph 6 - We do not make an eruv with a slice [of bread], even if it is very big. However, a whole bread can be an eruv even if it is very small, as long as it fulfills the required measurement. However, if the measurement for a baker's challah is removed from it, which is one forty-eighth, it constitutes an eruv even if the bread was not obligated under the rules of challah. If the bread is broken and connected with a chip, meaning that one put one side [of the chip] into the bread and the other side into the piece, and it is not visible that it is broken, it is an eruv. Rem"a: <i>Some explain the rule that an eruv must be made with a whole bread to mean that the whole eruv must be a whole bread. Therefore, there is a custom to gather a bit of flour from every house in order to make one loaf that will be the eruv (the Magid and Hagahot HaRaava"d chapter 1 from the laws of Eruvin), and this is the custom in these countries. One should be careful that the loaf fulfills the measurements detailed below in chapter 368 paragraph 3. Even if some flour is left over and all of it is not made into bread, it is still an eruv, because this is no worse than if one person makes the eruv for everyone. The flour was initially given for this reason. This is how it appears to me.</i></p>	<p>סעיף ז - אין מערבין בפרוסה אפלו היא גדולה הרבה, אבל בשלמה אפלו קטנה מאד מערבין, ובלבד שיהא בהם כל כך שיהא בהם כשעור. ומיהו, אם נטל ממנו כדי חלת נחתום, שהוא אחד מארבעים ושמונה, מערבין בה אפלו לא היתה טבולה לחלה. ואם נפרסה וחברה בקיסם, שהכניס הקצה האחד בתוך הפת והקצה השני בתוך הפרוסה, אם אינו נכר שנפרסה, מערבין בה. הגה: ויש שפרשו הא דאין מערבין רק בפת שלם הינו, שכל הערוב ביחד יהיה פת שלם, ולכן נהגו לקבץ מכל בית ובית מעט קמח ועושין חלה אחת שלמה ומערבין בה (המגיד והגהות הראב"ד פרק א' מהלכות ערובין), וכן המנהג פשוט בכל מדינות אלו. וצריך לזהר שיהא בחלה כשעור המפרש לקמן סימן שס"ח סעיף ג' ואף על פי שגשתיר מן הקמח ולא נעשה מכלו חלה, אפלו הכי הוי ערוב, דלא גרע מאלו אחד מזכה לכולם, ואדעתא דהכי נתנו קמחה מתחלה, כן נראה לי.</p>
<p>Paragraph 7 - If one person makes the eruv for everyone, he can make an eruv with a slice.</p>	<p>סעיף ז - אם אחד מזכה לכולם יכול לערב בפרוסה.</p>
<p>Paragraph 8 An eruv can be made with rice or lentil bread, but not with millet bread.</p>	<p>סעיף ח - מערבין בפת ארז ועדשים, אבל לא בפת דחן.</p>
<p>Paragraph 9 - If one of the residents of the yards wants to give bread on behalf of everyone, this is better, as long as he confers possession of the bread to everyone using another person. When he transfers possession, he must lift [the bread] one tefach from the ground. He must transfer possession to all of the residents of the yard or the alley and to everyone who will join from this day on. There are some who say that even if he did not explicitly transfer possession to those who will join, the court mentally included them. If residents move in after the eruv's size has diminished below the required measurement, they must add to it as a consequence of them being there.</p>	<p>סעיף ט - אם אחד מבני החצר רוצה לתן פת בשביל כלם, שפיר דמי, ובלבד שיזכה להם על ידי אחר, וכשזוכה בו צריך להגביהו מן הקרקע טפח, וצריך לזכות לכל בני החצר או המבוי ולכל מי שיתוסף מיום זה ואילך. ויש אומרים שאף על פי שלא יזכה בפרוש למתוספים עליהם, לב בית דין מתנה עליהם. ואם נתוספו דיוורין לאחר שנתמעט הערוב מן השעור, צריך להוסיף מחמתן.</p>

<p>Paragraph 10 - When he transfers possession [to the whole] using a [symbolic] person, he should not use his young son or daughter, even if they do not eat at his table. He should not use his Canaanite slave. He can transfer possession using his old son or daughter, even if they eat at his table, and using his Hebrew slave, even if he is young. He may use his wife, even if he provides her food and even if she has no house in the yard. There are some who say that he cannot transfer possession using his son or daughter who eat at his table even if they are old, nor can he use his daughter who is not mature, even if she does not eat at his table, nor can he use his wife for whom he provides food or for whom he said "Earn your sustenance from your handiwork," even if she has a house in the yard, but he can transfer position using his son who does not eat at his table, even if he is young, or his mature daughter who does not eat at his table, or using his wife for whom he does not provide food even if she has no house in the yard. A priori, it is good to follow both opinions where possible. Rem"a: <i>Ex post facto we depend on the lenient position with eruvs. Similarly, if an old [son] is married, even if he eats from his father's table, we transfer possession through him (Hagahot Oshr"i and Hagahot Sma"k and Kol Bo), even a priori. It is not necessary to announce to the people before Shabbat that he transferred possession to them; if he informs them on Shabbat, they are permitted to carry (Kol Bo).</i></p>	<p>סעיף י - כשמזכה להם על ידי אחר, לא יזכה על ידי בנו ובתו הקטנים אפלו אם אינם סמוכים על שלחנו ולא על ידי עבדו ושפחתו הכנענים, אבל מזכה הוא על ידי בנו ובתו הגדולים אפלו סמוכים על שלחנו, ועל ידי עבדו ושפחתו העברים אפלו הם קטנים, ועל ידי אשתו אף על פי שהוא מעלה לה מזונות, ואפלו אין לה בית בחצר. ויש אומרים שאינו מזכה על ידי בנו ובתו הסמוכים על שלחנו אפלו הם גדולים, ולא על ידי בתו אפלו אינה סמוכה על שלחנו כל זמן שלא בגרה, ולא על ידי אשתו שמעלה לה מזונות או שאמר לה 'צאי מעשה ידיך במזונותיך' ואפלו יש לה בית בחצר, אבל מזכה על ידי בנו שאינו סמוך לשלחנו אפלו הוא קטן, ועל ידי בתו שבגרה ועינה סמוכה על שלחנו, ועל ידי אשתו שאינו מעלה לה מזונות אפלו אין לה בית בחצר, ולכתחילה טוב לחש לדברי שניהם היכא דאפשר. הגה: וכדיעבד סומכין על דברי המקל בערוכ. וכן גדול שיש לו אשה, אף על פי שסמוך על שלחן אביו מוכין על ידו (הגהות אשר"י והגהות סמ"ק וכל בו), ואפלו לכתחילה. ואין צריך להודיע לאותם שזכה להם קדם השבת, אלא אם מודיעם בשבת מתר לטלטל (כל בו).</p>
<p>Paragraph 11 - If a group of people are sitting and eating when Shabbat starts, the bread on the table can be considered an eruv. This is only true if they are sitting in a house, which is a place in which an eruv is put, but a yard is not. <i>(This is also the case if they have shared bread in one house; they can rely on it as an eruv.)</i></p>	<p>סעיף יא - בני חבורה שהיו מסבין לאכל וקדש עליהם היום, הפת שעל השלחן סומכין עליה משום ערוכ, והוא שמסבין בבית, שהוא מקום הראוי להניח שם ערוכ, אבל בחצר לא (והוא הדין אם יש להם פת בשתפות באחד מן הבתים, סומכין עליו מסום ערוכ).</p>
<p>Paragraph 12 - A child's guardian can make an eruv on behalf of the child.</p>	<p>סעיף יב - אפוטרופוס של קטן יכול לערב בעדו.</p>
<p>Paragraph 13 - It is a mitzvah to make an eruv for a yard.</p>	<p>סעיף יג - מצוה לחזר אחר ערוכי הצרות.</p>
<p>Paragraph 14 [One who makes an eruv] blesses "on the commandment of eruv."</p>	<p>סעיף יד - מברך על מצוה ערוכ.</p>
<p>Paragraph 15 - When should one bless? When he gathers from the residents of the yard or when he transfers possession to them. He says "With this eruv, it will be permitted to take out and to bring in from the houses to the yard and from the yard to the houses and from house to house, for all houses in this yard." If they collected the eruv but did not bless on it, the blessing does not prevent [the eruv from functioning] and it is permitted to carry.</p>	<p>סעיף טו - אימתי מברך, בשעה שמקבין אותו מבני החצר או בשעה שמזכה להם. ואומר 'בהדין ערובא יהא שרא לן לאפוקי ולעיולי מן הבתים לחצר ומן החצר לבתים ומבית לבית לכל הבתים שבחצר'. אם גבו הערוכ ולא ברכו עליו, אין הברכה מעכבת ומתרים לטלטל.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/367

If A Woman Can Make an Eruv	אם אשה יכולה לערב
<p>Paragraph 1 - A man's wife can make an eruv without his knowledge, even if he has told her not to and he does not normally make an eruv with this group. This is only true if his presence will render them forbidden, like if his house is only open to this yard. However, if he is open to two yards, one in which he normally enters and exits such that he would render the others forbidden and one in which he does not enter and exit regularly, in the one that would render the others forbidden, she can make an eruv without his knowledge even if he normally does not make an eruv with them. In the one in which he does not normally enter and exit, even though it would not render the others forbidden, if he normally makes an eruv with them, she can make one without his knowledge. However, if he does not render them forbidden and does not normally make an eruv with them, she must not make an eruv without his knowledge. As long as he has not explicitly told her not to, even if he does not normally make an eruv with them and does not render them forbidden, she can make an eruv without his knowledge, because we assume that he will be pleased. However, she cannot transfer possession of his objects to other people without his knowledge. If the husband and wife are not in town, the members of the household can make an eruv without his knowledge if the house is only open to one yard. Even if the house is open to two yards and he normally makes an eruv with one of them, they can make an eruv with them. If he does not regularly use a yard, they cannot. The residents of the yard cannot take bread from his house to make an eruv without the knowledge of one member of the household, even if he normally makes an eruv and would render them forbidden. Some say that his wife can only make an eruv without his knowledge, but if he says that he does not want to make an eruv with them, she cannot. If he normally makes an eruv with them but now does not wish to, the residents of the yard can enter his house and take [bread] from him against his will. If he does not normally use the yard, they cannot take from him against his will, but they can force him in court to make an eruv. The court can alternatively seize his possessions. Rem"a: <i>If someone who does not normally make an eruv with these people but then does make an eruv with the residents of the yard later decides to secede from the eruv, he must go back and transfer possession [again in order to return to the eruv]. However, if he normally makes an eruv with them, his eruv works against his will (the Ros"h chapter HaDar).</i></p>	<p>סעיף א - אשתו של אדם מערבת לו שלא מדעתו, אפלו אם מחה בה שלא לערב ואפלו אין רגיל לערב עמהם, והני מלי כשאוסר עליהם, כגון שאין הבית פתוח אלא לאותו חצר, אבל אם הוא פתוח לשתי חצרות, באחת רגיל לצאת ולבא תדיר, שאוסר עליהם, ובאחת אינו רגיל לצאת ולבוא, ברגיל שאוסר, מערבת שלא לדעתו אפלו אינו רגיל לערב, ובשאינו רגיל לצאת ולבוא נמי, אף על פי שאינו אוסר, אם רגיל לערב עמהם מערבת שלא לדעתו, אבל אם אינו אוסר וגם אינו רגיל לערב עמהם, אינה מערבת שלא לדעתו. וכל זמן שלא מחה בה בפרוש, אפלו אם אינו רגיל לערב עמהם ואינו אוסר, מערבת שלא בידיעתו, דמסתמא ניהא ליה, אבל אינה יכולה לזכות משלו לאחרים שלא בידיעתו. ואם אין הבעל והאשה בעיר, יכולים בני הבית לערב שלא בידיעתו אם אין הבית פתוח אלא לחצר אחד, ואפלו אם היה פתוח לשתי חצרות, אם הוא רגיל לערב באחד מהם מערבין עליו, אבל אם אינו רגיל לא. אבל בני החצר אין יכולים לקח פתו מביתו לערב שלא מדעת אחד מבני הבית, אפלו רגיל עמהם ואוסר עליהם. ויש אומרים דאין אשתו מערבת אלא שלא בידיעתו, אבל אם אומר שאינו רוצה לערב עמהם לא. ואם הוא רגיל לערב עמהם ועכשיו אינו רוצה, בני חצר נכנסים לתוך ביתו ונוטלים ממנו בעל כרחו, ואם אינו רגיל אינם יכולים לטל ממנו בעל כרחו, אבל כופין אותו בבית דין לערב עמהם. או בית דין יורדין לנכסיו. הגה: מי שאינו רגיל לערב וערב עם בני החצר וחזר מערובו, צריך לחזור ולזכות. אבל אם רגיל לערב, ערוב בעל כרחו (הרא"ש פרק הדר).</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/368

If the Eruv Broke After It Was Made	אם אחר שעירבו נתקלקל העירוב
<p>Paragraph 1 - If they made an eruv that later broke and one of the yard's residents comes to fix the eruv, if he uses the same material, even if the original eruv is completely gone he does not need to tell them [that he is fixing it], even if he makes an eruv from their materials. If he uses a different material and the first eruv is gone, he must tell the others if he makes an eruv using their materials. If he makes the eruv from his own materials, he doesn't have to tell them at all. If the original eruv is not gone but is just reduced in size, even if he uses their materials he need not inform them.</p>	<p>סעיף א - עירבו ואחר כך נתקלקל העירוב ובא אחד מבני החצר לחזור ולתקנו אם בא לערב ממין הראשון אפלו כלה אינו צריך להודיע ואפלו מערב עליהם משלהם ואם בא לערב ממין אחר אם כלה הראשון צריך להודיע להם אם מערב משלהם ואם משלו אינו צריך להודיעם כלל ואם לא כלה הראשון אלא נתמעט אף על פי שמערב משלהם אינו צריך להודיעם.</p>
<p>Paragraph 2 - If residents joined the yard and their house is open to two yards, [the one fixing the eruv] must inform them because it is possible that they do not want to make an eruv with these people.</p>	<p>סעיף ב - נתוספו דוירים בחצר אם הבית פתוח לשתי חצרות צריך להודיעם פני שאולי אינם רוצים לערב עם אלו.</p>
<p>Paragraph 3 - What is the required initial size for an eruv? When eighteen or fewer people make the eruv, it must be the equivalent of a fig for each person. If they are more than eighteen, even if they are more than one thousand [people], the required size is the equivalent of two meals, which is eighteen figs or six eggs. Some say that it is eight eggs.</p>	<p>סעיף ג - כמה הוא שיעור העירוב בתחלתו בזמן שהם שמונה עשרה או פחות שיעורו כגרוגרות לכל אחד ואם הם יותר משמונה עשרה אפילו הם אלף או יותר שיעורו מזון שתי סעודות שהם שמונה עשרה גרוגרות שהם כששה ביצים ויש אומרים שהם כשמונה ביצים.</p>
<p>Paragraph 4 - If its size is decreased under the required size after its first Shabbat has started but even a bit of it remains, it is kosher even for future Shabbats.</p>	<p>סעיף ד - נתמעט מכשיעורו אחר שנכנס שבת ראשונה ונשתייר בו אפלו כל שהוא כשר אף לשאר שבתות.</p>
<p>Paragraph 5 - If the eruv bread spoils and can no longer be eaten, it is considered fully gone and a new eruv is necessary. Rem"a: <i>Therefore, the custom is to make an eruv from matzah that does not spoil quickly (Kol Bo and Beit Yosef Chapter 354). It can also be kept on Pesach. The eruv can be kept all year round (his opinion). This is better than making an eruv every Shabbat because one will not forget. However, if one wants to make an eruv every Shabbat and eat it on Shabbat, he is allowed to. And see below chapter 394.</i></p>	<p>סעיף ה - אם נתעפש פת העירוב ונפסל מלאכול הרי הוא כמו שכלה לגמרי וצריך לערב מחדש. הגה: ולכן נהגו לעשות העירוב חלת מצה שאינה ממהרת להתעפש (כל בו בית יוסף סימן שני"ד) ועוד דיכולים לשמרה בימי פסח ויכולים לשמור העירוב כל השנה (דעת עצמו), וזה טוב יותר מלערב כל שבת וושבת שלא ישכחו מלערב. מיהו אם רוצים לערב כל ערב שבת ולאכל העירוב כל שבת הרשות בידם. ועין לקמן סימן שצ"ד.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/369

How an Eruv can be Sold	באיזה אופן מקנין הערוב
<p>Paragraph 1 - If one gives money to a baker and says, "If the residents of the yard come to buy a loaf from you for an eruv, include me in the eruv such that I will have a part of it through this money," it is not an eruv [for him], even if the shopkeeper makes an eruv (for all of the others) and transfers possession also to the given person. However, if he says [to the baker], "make an eruv for me," he acquires possession of the eruv. Even if he says "Transfer possession of an eruv to me," if he gives him an object according to the rules of possession in order to buy a part of the eruv through the object, he acquires the eruv. Similarly, if the baker transfers possession through someone else or buys bread from the market using the money given to him, [the first person] acquires the eruv. If one gives money to a layman and tells him "Include me in the eruv," he has acquired the eruv.</p>	<p>סעיף א - הנותן מעות לנחתום ואמר לו. אם יבואו בני החצר לקנות ממך ככר לערוב זכה לי בערוב שיהא לי חלק עמהם בשביל מעה זה, אינו ערוב, אפלו ערב החנוני (לכל האחרים) וזכה גם לזה עמהם. אבל אם אמר לה ערב לי, קנה ערוב. אפלו אם אמר זכה לי, אם נתן לו כלי בתורת קנין שיקנה לו בו, קנה ערוב. וכן אם זכה לו הנחתום על ידי אחר או שקנה במעה שנתן לו לחם מן השוק, קנה ערוב. ואם נתן לו מעה לבעל הבית ואמר לי 'זכה לי בערוב', קנה ערוב.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/370

The Laws of Participating in an Eruv	דיני שתוף בערוב
<p>Paragraph 1 - One who lives in a gatehouse, an exedra, or a patio in the yard does not render other members of the yard forbidden [to carry by his not having participated in the eruv], because these places are not considered dwellingplaces. However, one who lives in a straw shed, a cowshed, or a storehouse does render the others forbidden.</p>	<p>סעיף א - הדר בבית שער, אכסדרה ומרפסת שבחצר, אינו אוסר על בני החצר, שאינם חשובים דירה, אבל הדר בבית התבן, בבית העצים, בבית הבקר, ובבית האוצרות, אוסר.</p>

Paragraph 2 - If a homeowner owns multiple houses in the yard and he rents or lends them to others but keeps in them things that cannot be carried on Shabbat because of their weight or a prohibition, meaning that they are forbidden to carry even to use the place they occupy, the residents do not render him forbidden because they are still considered guests. Therefore, it is permitted to carry from the houses to the yard even though they do not make an eruv. If the houses are not his, neither by purchase or by rent, even though they contain things that are forbidden to carry, they render each other forbidden. **Rem" a:** *There are those who say that this only applies when they are the only residents of the yard, but when there are other residents who have an eruv, every individual must make an eruv (HaRav Rabbeinu Yonatan Chapter Keitzad Mishtatfin). If one rents a house from a non-Jew and then rents one of the residences to his friend and he initially rented without the intention to do such, it is as if the residence is his and he rented it to a friend. However, if he initially rented with this intention, they are considered to be houses and it doesn't matter that one of them has possessive power over the other (Mahari" k Shoresh 48).*

סעיף ב - בעל הבית שיש לו הרבה בתים בחצר והשאילן או השכירן לאחרים, ויש לו בכל אחד מהם דברים שאינם נטלים בשבת מחמת כבדן או מחמת אסור, שהם דברים שאסור לטלטלם אפילו לצורך מקומן, אין הדברים בהם אוסרים עליו לפי שנעשו כלם כאורחים אצלו, ולפיכך גם הם מתירים להוציא מבתיהם לחצר אף על פי שלא נתנו ערוב. ואם אין הבתים שלו, לא קנויות ולא שכורות, אף על פי שיש לו בהם דברים שאסור לטלטלם, אוסרים זה על זה. הגה: ויש אומרים דכל זה כשאין דוורים בחצר אלא הם, אבל כשיש דוורים אחרים ומוליכים ערובין אצלם, צריכין כל אחד לערב (הרב רבנו יונתן פרק כיצד משתתפין). אחד ששכר בית מן העובד כוכבים והשכיר אחד מן הבירה לחברו, אם מתחלה לא שכרה אדעתא דהכי, הוי לה כאילו הבירה שלו והשכיר אחד מן הבתים לחברו, אבל אם שכרה מתחלה אדעתא דהכי, הוה לה שני בתים ולא מהני אף על פי שיש לאחד מהם תפיסת יד בבית חברו (מהרי"ק שרש מ"ח).

Paragraph 3 - If five groups resided in a hall and divided it up using walls, if they all pass through the other areas as there is only one exit to the yard and everyone must pass through it, only the two middle groups must make an eruv. All the other groups are considered the gates for them. If every group has an opening to the yard, **Rem"a**: or they do not pass through the other areas, but every group has an opening to a gate that is open to the yard (*Beit Yosef*), if the walls reach within three tefachim of the ceiling it is as every group occupies an independent room, even if the walls are made of cloth. If the residents of the yard put the eruv in a different house, every one of the groups [in the hall] must make an eruv. If they put the eruv in the hall, they do not need an eruv at all because they all live in that house, and the house in which the eruv is placed does not need to participate in the eruv. Similarly, if there are no other residents in the yard, they do not need an eruv. If the dividing walls do not reach the ceiling, if the residents of the yard put the eruv in a different house, one eruv for all five groups is sufficient. **Rem"a**: *If some of them made walls and some didn't, those who made walls are divided and those who didn't are joined together (the Magid chapter 4)*. If they occupy upper chambers, even if the residents of the yard put the eruv in the hall, every group must give an eruv. However, one who has an educator or a scribe in his home, or students who study from the rabbi and live in his house, each in his own room, even if all rooms are open to the yard and each student eats on sleeps in his own room, they do not render others forbidden [to carry].

סעיף ג - חמש חבורות ששבתו בטרקלין וחלקוהו במחצות, אם עוברים כלם זה על זה, שאין פתח פתוח לחצר אלא החיצון וכלם עוברים דרך עליו, אין צריכין לתן בערוב אלא שנים הפנימיים, וכל האחרים חשובים כבית שער להם. ואם היה לכל אחד פתח פתוח לחצר, הגה: או שאין עוברים זה על זה, רק כל אחד יש לו פתח פתוח לבית שער של פניהם והבית שער מגיעות לתקרה בתוך שלשה טפחים דהוי כל אחד חדר בפני עצמו, אפלו הן של יריעות, אם בני החצר נותנים הערוב באחד משאר בתי החצר, צריך כל אחת ואחת מהחבורות שבטרקלין לתן ערוב, אבל אם נתנו הערוב בזה הטרקלין, אין צריכין לתן ערוב כלל, שכלם דרים בבית זה, ובית שמניחים בו הערוב אין צריך לתן ערוב, וכן אם אין דיוורין אחרים בחצר, אינם צריכים ערוב. חלקוהו במחצות שאין נוגעות לתקרה, אם בני החצר נותנין ערובן באחד משאר בני החצר די בערוב אחד לכל החמש חבורות. הגה: אם מקצתן עשו מחצות ומקצתן לא עשו, אותן שעשו הם מחלקים ואותן שלא עשו הם משתפיין (דמוגיד פרק ד'). ואם היו דיוורין בעליות ממש, אפלו נתנו בני החצר הערוב בטרקלין, צריכה כל חבורה וחבורה לתת ערוב. אבל מי שיש לו מלמד או סופר בביתו, וכן תלמידים הלומדים בפני הרב ודרים בביתו כל אחד בחדרו, אפלו יש לכל אחד פתח פתוח לחצר ואוכל וישן בחדרו, אינם אוסרים.

Paragraph 4 - If the residents of a yard all eat on one table, even if each has his own house, they need no eruv because they are considered like the residents of one house. If they have to make an eruv with the residents of another yard, one eruv for all of them, one bread, is moved to the place where they make the eruv. If the eruv comes to them, they do not need to give part of the eruv according to the rules of a house in which the eruv is placed, because all of the houses are considered one house. **Rem"a**: *Similarly, if many homeowners eat in one room, even each one on his own table, even though they sleep in individual rooms, they need one eruv for all of them; because there is no wall separating their eating places, they are treated like five groups who reside in a hall, etc. If a curtain is sometimes hung for privacy, it is not called a wall because it is not permanently there (Rabbeinu Yerucham part 15)*.

סעיף ד - אנשי חצר שהיו כלם אוכלים על שלחן אחד, אף על פי שכל אחד יש לו בית בפני עצמו, אינם צריכים ערוב, מפני שהם כאנשי בית אחד. ואם הצרכו לעשות ערוב עם אנשי חצר אחרת, ערוב אחת (לכלן) ופת אחד בלבד מוליכין לאותו מקום שמערבין עמו, ואם היה ערוב באצלם, אינם צריכים לתת ערוב כדין בית שמניחים בו ערוב, שכל אלו הבתים כבית אחד הם חשובים. הגה: וכן אם הרבה בעלי בתים אוכלים בחדר אחד כל אחד על שלחנו, אף על פי שכל אחד ישן בחדר בפני עצמו, ערוב אחד לכלם, הואיל ואין מחצה מפסקת בין מקום אכילתן הוי כחמשה ששבתו בטרקלין וכו'. ואף על פי שפורסין לפעמים וילון לפניהם לצניעות לא מקרי מחצה הואיל ולא הוי שם בקביעות (רבנו ירחם חלק ט"ו).

<p>Paragraph 5 - If one eats in one place and sleeps in another place, his place of eating is the main place and there is where he renders other forbidden [to carry if he doesn't participate in their eruv]. Therefore, brothers who eat at their father's home and sleep in their own homes do not render others forbidden. If he gives them bread and they eat in their homes, they render others forbidden. This is only true when the other residents of the yard make an eruv somewhere else, but if they make an eruv in one of the [brothers'] houses, or if there are no other residents in the yard, the [brothers] do not need an eruv.</p>	<p>סעיף ה - מי שאוכל במקום אחד וישן במקום אחר, מקום אכילתו הוא העקר ושם הוא אוסר. הלכך האחין שאוכלים בבית אביהם וישנים בבתיהם, אינם אוסרים, ואם נותן להם פרס ואוכלים בבתיהם, אוסרים. והני מלי' כשנותנים בני שאר החצר ערובין במקום אחר, אבל אם היו בני שאר החצר נותנים הערוב באחד מבתים אלו, או שאין עמהם דיוורים בחצר, אינם צריכים לערב.</p>
<p>Paragraph 6 - If someone has five wives and five slaves and each gets bread from him and eats in his own house, or if there is a student who receives food from his rabbi and eats in his own home, they do not render each other forbidden if there are no other residents of the yard or if the eruv is at one of their houses.</p>	<p>סעיף ו - מי שיש לו חמש נשים וחמשה עבדים מקבלים ממנו פרס וכל אחד אוכל בביתו, וכן תלמיד המקבל פרס מרבו ואוכל בביתו, אינם אוסרים זה על זה אם אין עמהם דיוורין בחצר או אם הערוב בא אצלם.</p>
<p>Paragraph 7 - If there are ten houses, one inside the next and so on, and they all pass through the other houses and exit using the outermost one, the two innermost ones need to make an eruv and the rest do not as they are considered gatehouses.</p>	<p>סעיף ז - עשרה בתים זה לפניו מזה וכלם עוברים מזה לזה ויוצאים דרך החיצון לחצר שנים הפנימיים לבד צריכים לתן בערוב והשאר פטורים, שחשובים כלם כבית שער.</p>
<p>Paragraph 8 - If there is a guest in the yard, even one staying in his own house, who is not staying permanently but is there for thirty days or less, he does not render the other residents of the yard forbidden [to carry in the yard if he doesn't participate in the eruv], and they are permitted to carry between their houses and his house. Rem"a: This is true even if there are many guests and one host. This is only true when there is a permanent residents such that the guests are null in comparison to him, but the guests do render each other forbidden (Trumat HaDeshen chapter 76 from the Gemara page 70). And see below the end of chapter 391. (Regarding a non-Jew who stays as a guest, see below chapter 384.)</p>	<p>סעיף ח - המתארח בחצר, אפלו נתארח בבית בפני עצמו, אם לא נתארח דרך קבע אלא לשלשים יום או פחות, אינו אוסר על בני החצר והוא והם מתרים, בין בביתו בין בביתם, הגה: ואפלו אם האורחים רבים ובעל הבית אחד. ודוקא כדאיכא בעל הבית אחד קבוע דאז האורחים בטלים לגבה, אבל אורחים ביחד אוסרים זה על זה מיד (תרומת הדשן סימן ע"ו מגמרא דף ע'). ועין לקמן סוף סימן שצ"א (ואינו יהודי המתארח, עין לקמן סימן שפ"ד).</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/371

When One Resident of the Yard Leaves or Dies	כשאחד מבני החצר נפרד משם או מת
<p>Paragraph 1 - If one resident of the yard leaves his house to spend Shabbat in another yard, even an adjacent yard, and he has no intention of returning to his house on Shabbat, he does not render the others forbidden [to carry by virtue of not participating in an eruv]. This refers only to a Jew, but if a non-Jew goes to a different city on Shabbat, he renders them forbidden until they rent his space if he is within a day's walk, because he can come on Shabbat. However, if he is farther, he does render them forbidden. There are some who say that a non-Jew who goes to another yard for Shabbat does not render the others forbidden, and this seems to right. (Regarding if the non-Jew comes on Shabbat, see below chapter 383.)</p>	<p>סעיף א - אחד מבני חצר שהניח ביתו והלך ושבת בחצר אחרת, אפלו היתה סמוכה לחצרו, אם הסיח מלבו ואין דעתו לחזור לביתו בשבת, הרי זה אינו אוסר עליהם. במה דברים אמורים, בישראל, אבל אינו יהודי, אפלו הלך לשבת בעיר אחרת אוסר עליהם עד שישכרו ממנו מקומו, אם הוא קרוב מהלך יום אחד, שהרי אפשר שיבא בשבת, אבל אם רחוק יותר אינו אוסר. ויש אומרים, שגם אינו יהודי אם הלך לשבת בחצר אחרת אינו אוסר, וכן נראה עקר. (ואם בא האינו יהודי בשבת, עין לקמן סימן שפ"ג.)</p>
<p>Paragraph 2 - If a Jew goes to spend Shabbat in a different yard and does not intend to return on Shabbat but later decides to return and does so, he doesn't render the others forbidden.</p>	<p>סעיף ב - ישראל בן חצר זו שהלך לשבת בחצר אחרת ואין דעתו לחזור בשבת ואחר כך נמלך בשבת וחזר, אינו אוסר.</p>
<p>Paragraph 3 - If someone from the market [that is, someone who didn't normally live in the yard] who has a house in the yard dies and gives his property to a resident of the yard, if he died during the day [on Friday], the inheritor does not render the others forbidden as the eruv he makes on his house permits also that which he inherits. If he dies after it gets dark, [the inheritor] does render the others forbidden; even though the inheritor made an eruv with them, it does not function for that which he inherited afterwards on Shabbat.</p>	<p>סעיף ג - אחד מן השוק שהיה לו בית בחצר ומת והניח רשותו לאחד מבני החצר, אם מת מבעוד יום אין הזוכה אוסר, שהערוב שמערב על ביתו מתיר גם מה שירש ואם מת משחשכה אוסר, אף על פי שערב הזוכה עמהם אינו מועיל למה שירש אחר כך בשבת.</p>
<p>Paragraph 4 - If a resident of the yard dies during Shabbat and he has made an eruv, even if a resident of the market [i.e. not a resident of the yard] inherits his property, it does not render the other members of the yard forbidden. If he did not make an eruv, if a resident of the market inherits the house, he does not render the others forbidden as long as he doesn't live in his inherited house on Shabbat. If he does come to reside in the house on Shabbat, he renders the others forbidden. If one of the residents of the yard inherits [the house] and the inheritor made and eruv and lived with the bestower in one house, he does not render the others forbidden even if the bestower made no eruv. If he did not live with the bestower in the house but lived elsewhere in the yard, he renders them forbidden even if the bestower made an eruv. If one dies while it is still day and someone from the market inherits the house, he renders the others forbidden, assuming that the inheritor enters the house of the bestower on Shabbat.</p>	<p>סעיף ד - אחד מן החצר שמת בשבת, אם ערב, אפלו ירשו אחד מבני השוק אינו אוסר, ואם לא ערב, אם ירשו אחד מן השוק, כל זמן שאינו בא לדור עמהם אינו אוסר, בא לדור בשבת בבית מורישו, אוסר. ואם ירשו אחד מבני החצר, אם ערב היורש והיה דר עם המוריש בבית אחד, אינו אוסר אף על פי שלא ערב המוריש, ואם לא היה דר עם המוריש אלא בבית אחר שבחצר, אוסר עף על פי שערב היורש, כיון שלא ערב המוריש. ואם מבעוד יום מת וירשו אחד מן השוק, הרי זה אוסר, והוא שבא היורש בבית מורישו בשבת.</p>

<p>Paragraph 5 - If a Jew and a convert live in the yard and the convert dies before Shabbat and a different Jew inherits, even if he did not inherit until after it got dark, he renders the others forbidden until he nullifies his property like any other inheritor. If the convert dies before it gets dark, the inheritor doesn't render the others forbidden, because its original status as allowed remains.</p>	<p>סעיף ה - ישראל וגר שהיו דרים בחצר ומת הגר מבעוד יום והחזיק ישראל אחר בנכסיו, אפלו לא החזיק עד שחשכה, אוסר עד שיבטל רשותו כשאר יורש. מת משחשכה, אין המחזיק אוסר, שבהתר הראשון עומד.</p>
<p>Paragraph 6 - If one of the residents of the yard is dying, even though he cannot live for another day, he renders the others forbidden until they transfer bread to his ownership and make an eruv for him. Similarly, a child renders others forbidden even if he can't eat a kzayit. A guest does not render others forbidden, as was explained in chapter 370.</p>	<p>סעיף ו - אחד מבני החצר שהיה גוסס, אף על פי שאינו יכול לחיות בו ביום, אוסר עד שיזכו לו בפת ויערבו עליו, וכן קטן אוסר אף על פי שאינו יכול לאכל כזית, אבל האורח אינו אוסר, כמו שנתבאר בסימן ש"ע.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/372

<p>The Laws of Conjoining Living Spaces for Eruvs</p>	<p>דיני שתפי הדירות לערוב</p>
<p>Paragraph 1 - Roofs, yards, and karpets are all considered one domain for objects that sit in them such that it is permitted to carry [the objects] between them. This is true even if the [objects belong to] many owners who did not make an eruv; it is permitted to carry from a yard to another yard or to a roof or to the top of a wall between them, or from a roof to another roof adjacent to it, even one higher than it, or from a roof to a karpet that is smaller than two seahs or is enclosed for dwelling purposes even if it is bigger than two seahs, or from an alley fixed with a stake or a beam, even with no eruv. Even if the residents of the yard made an eruv for themselves, as there are household objects in the yard, it is permitted to carry objects that sit in the yard to a different yard and we do not worry that one will carry also objects in the house to a different yard or to a roof or a karpet.</p>	<p>סעיף א - גגין וחצרות וקרפיות, כלן רשות אחד הם לכלים ששבתו בתוכן שמתר למלטלם מזה לזה, אפלו הם של בעלים הרבה ולא ערבו יחד, מתר למלטל מחצר לחצר אחרת או לגג או לראש כתל שביניהם, ומגג לגג אחר הסמוך לו אפלו גבוה ממנו הרבה, ומהגג לקרפף שאינו יותר מסאתים או שהקף לדירה אפלו הוא יותר מסאתים, או למבוי שמתקן בלחי או קורה אפלו לא ערבו בו. ואף על פי שערכו בני חצר לעצמן, דשכחי מאני דבתים בחצר, מתר למלטל כלים ששבתו בחצר זו לחצר אחרת ולא חשינן שמא ילטלל גם כלים ששבתו בבית לחצר אחרת או לגג וקרפף.</p>
<p>Paragraph 2 - A karpet that is bigger than two seahs and not enclosed for dwelling is considered karmelit, and it is forbidden to carry from it to another karpet or to remove or bring in [objects] from one to another except for the distance of two amot into one karpet and two amot from the other.</p>	<p>סעיף ב - קרפף יתר על סאתים שלא הקף לדירה הוי כרמלית, ואסור למלטל ממנו לקרפף אחר להכניס ולהוציא מזה לזה כי אם שתי אמות בזה ושתי אמות בזה.</p>
<p>Paragraph 3 - Two yards that want to make an eruv together in order to allow even objects in the house [to be carried to the other yard] do not need a new joint eruv. Rather, they can take an already made eruv and have one of the residents of the yard transfer it on behalf of everyone and give it to a house in the second yard. He can even bring his own bread, and everyone will be allowed. Rem"a: This assumes that the members of the yard made an eruv with him initially (the responsa of the Ros"h chapter 16), or that they need no eruv, as was explained in chapter 370 (Beit Yosef). This assumes that the second yard made an eruv for itself. The second yard doesn't need another bread; rather, the eruv that they made already can render them permitted.</p>	<p>סעיף ג - שתי חצרות שרוצות לערב יחד להתיר אף כלים ששבתו בבתיים, אין צריכות ערוב אחר, אלא הערוב שעשו כבר יולכנו אחד מבני החצר בשביל כלם ויתננו באחד מבתי חצר שניה, ואם ירצה יוליך שם אפלו פת משלו, וכלם מתרים. הגה: והוא שערכו בני חצרו עמו תחלה (תשובת הרא"ש סימן י"ו), או שאין צריכים לערב, כמו שנתבאר סימן ש"ע (בית יוסף). והוא שערכו בני החצר השניה לעצמה. ואין בני חצר השניה צריכים פת אחר, אלא הערוב שעשו כבר מתירן.</p>

<p>Paragraph 4 - Two yards cannot make an eruv unless there is an opening between them, or there is a window that is four tefachim by four tefachim and has part of it within ten tefachim of the ground. Then, if they want to make an eruv together, they can, and if they do not want to, they can make eruvin individually (<i>and see below chapter 386 paragraph 2 regarding how Jews who live in two or three places should make an eruv.</i></p>	<p>סעיף ד - אין שתי חצרות יכולות לערב יחד אלא אם כן יהא פתח ביניהם, או חלון שיש בו ארבעה טפחים על ארבעה טפחים ויהיה קצתו בתוך עשרה טפחים הנמוכה לארץ, ואז אם רצו מערבין יחד ואם רצו מערבין כל אחד לעצמו (ועין לקמן סימן שפ"ו סעיף ב', ישראלים הדרים בשנים ושלושה מקומות כיצד יערבו).</p>
<p>Paragraph 5 - If there is a window between two houses, even one higher than ten [tefachim], they can make an eruv if they want. This is also true of an opening between the ground floor and the upper floor; even if it is higher than ten, they can make an eruv together, even if there is no ladder to climb through it. Rem"a: <i>In any event, we require that it be four by four (Beit Yosef). If they made a grill in front of the window, it is no longer considered a window (the Magid chapter 3).</i></p>	<p>סעיף ה - חלון שבין שני בתים, אפלו הוא למעלה מעשרה, אם רצו מערבין יחד. והוא הדין לארבעה שבין בית לעליה, שאפלו הוא למעלה מעשרה אם רצו מערבין יחד, ואפלו אין שם סלם לעלות בו. הגה: ומכל מקום בעינין שיהא רחבו ארבעה על ארבעה (בית יוסף). ואם עשו סריגה לפני החלון, בטל ליה מתורת חלון (המגיד פרק ג').</p>
<p>Paragraph 6 - If a house is between two yards and is open to both of them and made an eruv with both of them but the yards did not make an eruv with each other, they should not carry objects that rested in a house from one yard to another through the house in between them. If there is a ten-tefachim tall wall in between two yards, or if the land of one yard is five tefachim higher than the other and they made a wall to make it ten tall, they cannot make an eruv together. If the wall is ten tefachim tall for both of them and there are fruit on top, they can remove the fruits to either yard and put fruit that sat in the yard up and lower them to another yard, whether the wall is four [tefachim] wide or not. However, regarding fruits that sat in the house, if the wall is four wide it is forbidden to put them up on it or to take them down. If the wall is not four wide, it is permitted (<i>as long as they don't transfer between the two as was said in chapter 346 paragraph 1</i>). If the wall is ten tall for one yard and not ten tall for the other wall, like if the ground on one is higher than the other, the one for whom the wall is not ten tall can use the wall even for objects from the house, and the other one is forbidden to use the wall even for objects from the yard. This assumes that the wall is four wide, but if it is not four wide, it is permitted for both of them to use it even for objects from the house, even if they each made an individual eruv.</p>	<p>סעיף ו - בית שבין שתי חצרות והוא פתוח לשניהם וערב עם שתיהם אבל החצרות לא ערבו זה עם זה, אין למלטל כלים ששבתו בבתיים מחצר לחצר על ידי בית זה שביניהם. היה בין שתי חצרות כתל גבוה עשרה טפחים, או שהיה קרקעה של אחד מהחצרות גבוה מחברו חמשה טפחים ועשו עליו מחיצה חמשה להשלימו לעשרה, אין יכולים לערב יחד. ואם היה כתל גבוה לשניהם עשרה והיו בראש פרות, בין שתי החצרות יכולים להורידם לחצרות וכן להעלות עליו מפרות ששבתו בחצרות ולהורידם ממנו לחצר אחרת, בין שהכתל רחב ארבעה או אינו רחב ארבעה. אבל פרות ששבתו בבית, אם הכתל רחב ארבעה אסור להעלות לו ולא להוריד ממנו, ואם אינו רחב ארבעה, מתר (וכלבד שלא יחליפו כדל'עיל סימן שמ"ו סעיף א'). ואם היה הכתל גבוה לאחת מהחצרות עשרה ולשניה אינו גבוה עשרה, כגון שקרקעו של אחד גבוה משל חברו, מי שאינו גבוה לו עשרה מתר להשתמש בו אף בכלים ששבתו בבית, והשני אסור להשתמש בו אף בכלים ששבתו בחצר, והוא שיהא הכתל רחב ארבעה, אבל אם אינו רחב ארבעה מתר לשתיהן להשתמש בו אף מן הבתים, אפלו ערבה כל אחת לעצמה.</p>
<p>Paragraph 7 - If there is a breach in the wall, it is considered an opening is shorter than ten amot, as long as the opening does not constitute the majority [of the wall]. If it is broken more than ten [amot], [the two yards] are considered one yard and they need to make an eruv together. (<i>How much more so if there is no ten-[tefachim] tall wall between them do they need to make an eruv together</i>) (HaRav Rabeinu Yehonatan chapter Halon).</p>	<p>סעיף ז - נפרץ הכתל, עד עשר אמות הרי הוא כפתח, והוא שלא יהא נפרץ במלואו. ואם נפרץ ביותר מעשר, חשוב חצר אחת וצריכים לערב יחד. (וכל שכן אם אין ביניהם מחיצה גבוהה עשרה דצריכין לערב יחד) (הרב רבינו יהונתן פרק חלון).</p>

<p>Paragraph 8 - If there is a wall between two yards that is ten [tefachim] tall relative to both of them and one stood a four-wide ladder next to the wall and did the same thing in the other yard, even if the ladders are not opposite each other, if there are not three [tefachim] between them it is considered an opening. If they are offset more than three [tefachim], if the wall is four wide it is still considered an opening and if it is not four wide, it is not considered an opening. What ladder is this discussing? One with four rungs, but less than that does not [make an opening], unless its rungs and sides are heavy such that its weight gives it permanence. If the wall is only ten tall and one puts a ladder more than seven tefachim tall across four tefachim of the wall, this renders the wall permitted, whether to use it or to make an eruv [with the other side], because there are not three left until the top of the wall. If one cut a piece off from the top of the wall in order to make it less than ten tall and the piece cut off is four wide, this makes it an opening regarding making a joint eruv and regarding using the wall. If it is not four wide, it is not considered an opening for making a joint eruv and one cannot use the whole wall, and he can only use the place in which the height was lessened.</p>	<p>סעיף ח - כתל שבין שתי חצרות גבוה עשרה לשניהם, והעמיד אצל הכתל סלם רחב ארבעה וכן כנגדו בחצר השניה, אפלו אין הסלמות זה כנגד זה, אם אין ביניהם שלשה חשיבי כפתח, היו מפלגים זה מכנגד זה שלשה, אם הכתל רחב ארבעה עדין חשובים כפתח, ואם אינו רחב ארבעה לא חשיבי כפתח. באיזה סלם אמרו, כשיש בו ארבע שליכות, אבל פחות מכאן לא, אלא אם כן זרועותיו ושליכותיו כבדות, שאז כבדו קובעו. ואם אין הכתל גבוה אלא עשרה וזוקף סלם גבוה שבעה ומשהו במשך ארבעה אצל הכתל, מתירו בין להשתמש עליו בין לערב יחד, כיון שלא נשאר שלשה עד ראש הכתל. עקר חליא מראש הכתל למעטו מגבה עשרה, אם יש בה משך ארבעה, מהני בין לעשותו כפתח לערב יחד בין לענין שיכול להשתמש בכל הכתל, ואם אין בו ארבעה, אינו חשוב כפתח לערב יחד, וכן אינו מועיל להשתמש בכל הכתל, שאינו משתמש אלא כנגד המקום שנתמעט.</p>
<p>Paragraph 9 - If one built a platform next to the wall in order to render it less than ten [tefachim tall], if it runs along four [tefachim] of the wall and extends outwards four, it works for the whole wall, but it is not considered an opening for making an eruv [with both sides] until it reaches the top of the wall. If it is not four by four, it doesn't even allow someone to use the top of the wall adjacent to it.</p>	<p>סעיף ט - בנה אצטבא למטה אצל הכתל למעטו מגבה עשרה, אם יש בה ארבעה ארך במשך הכתל ובולטת ארבעה, מועיל להשתמש בכל הכתל, אבל אינו חשוב כפתח לערב יחד עד שיגיע לראש הכתל. ואם אין בה ארבעה על ארבעה, אינו מועיל אפלו להשתמש כנגדו.</p>
<p>Paragraph 10 - If one inverted a four-by-four basin of any height to reduce the height of the wall, it is permitted to use the wall adjacent to the lessening, as long as it the basin is fixed to the ground with plaster.</p>	<p>סעיף י - כפה ספל שיש בו ארבעה על ארבעה וגבוה כל שהוא ומעט בו גבהו מעשרה, מתר להשתמש כנגד המעוט, ובלבד שיחברנו בטיט.</p>
<p>Paragraph 11 - If one built a platform on top of the platform and the lower one is four by four or the lower one is not four by four but the top one is four by four, and there are not three tefachim between them, this allows one to use the top of wall, but it does not allow one to make an eruv between the two sides.</p>	<p>סעיף יא - בנה אצטבא על אצטבא, אם יש בתחתונה ארבעה על ארבעה או אם אין בה ארבעה על ארבעה ויש בעליונה ארבעה על ארבעה, ואין בין זו לזו שלשה טפחים, מהני להתיר להשתמש עליו, אבל לא מהני למהוי פתח לערב יחד.</p>

<p>Paragraph 12 - If a ledge emerging from the wall is four by four and one placed a ladder of any height against it, this allows the use of the top of the wall. This is assuming that the lowest rung is three [tefachim] above the ground and there are not three between any two rungs. The ladder must be placed against the ledge and not leaned near it. As long as the wall is not twenty tefachim tall, it is enough for there to be one ledge in the middle because it is not ten until the ledge and not ten from the ledge to the top of the wall. If it is twenty tall, two ledges are necessary, one in the first ten and one in the higher ten; if the the ledge was ten high, it would not be enough to have any ladder. The ledges must not be on top of each other because a ladder must connect them.</p>	<p>סעיף יב - זיו היוצא מן הכתל ויש בו ארבעה על ארבעה והניח עליו סלם כל שהוא, מועיל להתיר לו תשמיש הכתל, והוא שלא תהא שליבה התחתונה גבוהה מן הארץ שלשה ולא יהא בין שליבה לשליבה שלשה, והוא שיניח הסלם על גב הזיו, אבל סומכו אצלו לא. וכל זמן שאין גבוה הכתל עשרים טפחים די בזיו אחד שמניחו באמצע, שהרי אין גבוה עשרה עד הזיו ולא גבוה עשרה ממנו עד ראש הכתל. ואם הוא גבוה עשרים, צריך שני זיוין, אחד בתוך עשרה התחתונים ואחד למעלה ממנו בתוך עשרה העליונים, שאם היה הזיו גבוה עשרה לא סגי ליה בסלם כל שהוא, והוא שלא יהיו הזיוין זה כנגד זה שראוי להטיל סלם מזה לזה.</p>
<p>Paragraph 13 - If one put two ladders next to each other without four [tefachim] between them and he separated them such that there were four tefachim between them and filled that space with straw, this does not allow him to use the top of the wall or to make an eruv [with the other side], because the place of ascension is in the middle of the ladder and it is not possible to climb on straw. If he stood the ladder in the middle and put straw on the sides, it allows him to use the top of the wall and to make an eruv.</p>	<p>סעיף יג - העמיד שני סלמות זה בצד זה ולא היה בשניהם משך ארבעה, והרחיקם זה מזה כדי שיהא בשניהם ארבעה ומלא האויר שביניהם בקש, אינו מועיל לא להתירו להשתמש עליו ולא לערב יחד, שמקום מעמד הרגלים הוא באמצע הסלם ואין ראוי לעלות בקש. ואם העמיד הסלם באמצע והקש מן הצד, מהני בין להתירו להשתמש עליו בין לערב יחד.</p>
<p>Paragraph 14 - If the ladder is not four wide and one dug into the wall next to it to make it four wide, it is enough to make the incisions just until a height of ten [tefachim]. If there is no ladder and he just made rungs in the wall to climb, he must dig the whole height of the wall, and this allows using [the top of the wall] and making an eruv.</p>	<p>סעיף יד - אין הסלם רחב ארבעה וחקקו אצלו בכתל להשלימו לארבעה, די לו שיחק בגובה עשרה. ואם לא העמיד סלם כלל אלא חקק בכתל כמין שליבות של סלם לעלות בו, צריך שיחק בכל גבה הכתל, ומועיל בין להתיר תשמיש בין לערב יחד.</p>
<p>Paragraph 15 - If there is a tree next to the wall and one made it into a ladder for the wall, [the two sides] can make one eruv if they wish. However, if there is an ashera as a ladder next to the wall, they cannot make one eruv because it is forbidden by the Torah to climb on it as it is forbidden to derive benefit from it. The Ros"h z"l wrote the opposite, namely that a tree does not work but an ashera does, assuming it is dry.</p>	<p>סעיף טז - היה אילן בצד הכתל ועשהו סלם לכתל, אם רצו מערבין אחד. אבל אם עשה אשרה סלם לכתל, אין מערבין אחד, מפני שאסור לעלות עליה מן התורה שהרי אסורה בהנאה. והרא"ש ז"ל כתב בהפך, דאילן אינו מועיל ואשרה מועלת, והוא שתהא יבשה.</p>
<p>Paragraph 16 - If there is a ditch separating two yards that is ten deep and four wide, the [two yards] cannot make an eruv together even if it is filled with straw and stubble if they did not nullify it [i.e., say that they will not use it]. If it is filled with dirt and pebbles, even regular dirt that was not nullified, they need to make one eruv (<i>and see above chapter 358 paragraph 2</i>). Rem"a: <i>And some say that if he filled it with fruit it is assumed to be nullified, because it is natural to make it into storage (Hagahot Oshr"i).</i></p>	<p>סעיף טז - חריץ שבין שתי חצרות עמק עשרה ורחב ארבעה, אין יכולין לערב יחד אפלו מלא תבן וקש כל זמן שלא בטלו. אם היה מלא עפר וצרורות, אפלו סתמא, שלא בטלו, צריכים לערב יחד (ועין לעיל סימן שנ"ח סעיף ב'). הגה: יש אומרים דאם מלאם בפרות סתמא בטלו לה, דדרכן לעשות שם אוצר (הגהות אשרי).</p>

<p>Paragraph 17 - If one put a board as a bridge from one side of the ditch to the other and it is four wide, it is considered an opening and they make an eruv together. If they want, they can make separate eruvs. Rem"a: <i>This is the rule also if they filled it for four [tefachim] with something that nullifies it there (Beit Yosef).</i> If he put a board parallel to the ditch for four tefachim, even if it is only a bit deep it is considered an opening because it reduces the width [of the ditch] to under four.</p>	<p>סעיף יז - נתן עליו נסר כמין גשר משפת החריץ אל שפתו, אם הוא רחב ארבע חשוב כפתח ומערבין אחד, ואם רצו מערבין שנים. הגה: והוא הדין אם מלאו ברחב ארבעה בדבר המבטלו שם (בית יוסף). ואם נתן הנסר לארך החריץ במשך ארבעה, אפלו אין בו אלא כל שהוא חשוב כפתח שהרי מעטו מארבעה.</p>
<p>Paragraph 18 - If the ditch is ten deep for one side but not ten deep for the other side or if it is equal on both sides, it is considered a wall.</p>	<p>סעיף יח - אם החריץ עמק לאחד עשרה ולשני אינו עמק עשרה או שהוא שווה לשניהם, דינו ככתל.</p>
<p>Paragraph 19 - If there is a heap of sheaves separating two yards and it is ten tall, each side makes a separate eruv. If its size was reduced to under ten during the week, they must make one eruv. As long as its height is not reduced it is forbidden for anyone to take from the sheaves on Shabbat in order to feed his animal. Even standing the animal there so that it will eat is forbidden, but he is allowed to block its path such that it can only go towards [the sheaves]. According to the Ros"h, it is even forbidden to take from the sheaves on a weekday or to actively place the animal there. This is restricted to a heap between two yards, but if there is a heap between two houses, one is permitted to actively feed his animal from it.</p>	<p>סעיף יט - גדיש של תבן שבין שתי חצרות, אם הוא גבוה עשרה, כל אחד מערב לעצמו, נתמעט בחל מעשרה, צריכים לערב ביחד. ובעוד שלא נתמעט אסור לשום אחד מהם לתן מן התבן לתוך קפתו בשבת להאכילה לבהמתו, ואפלו להעמידה שם כדי שתאכל אסור, אבל יכול לעמד בפניה כדי שלא יהא לה דרך לנטות אלא לשם. ולהרא"ש אפלו בחל אסור לתן ממנו לקפתו וכן להעמיד הבהמה בידיים. במה דברים אמורים בגדיש שבין שתי חצרות, אבל גדיש שבין שני בתים מתור להאכיל לבהמתו ממנו בידיים.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/373

<p>The Law of Two Balconies on Two Upper Chambers</p>	<p>דין שתי גזוזטראות בשתי עליות</p>
<p>Paragraph 1 - If two balconies (<i>meaning boards that extend at the edge of an upper chamber into the public domain, Rash"i</i>) that extend from two upper chambers towards each other have a four [tefachim] wide board between them, it is considered an opening and they make one eruv. Rem"a: <i>If the distance between them is not four [tefachim], even without the connecting board the rule is the same [such that they are considered connected] (HaMagid chapter 3).</i> If they want to, they can make separate eruvs. However, if they are not opposite each other, with one being east and one west, they cannot make an eruv together. Similarly, if one is higher than the other it is not considered an opening. This refers to when they are further than three tefachim away from each other, but if they are within three tefachim of each other, whether laterally or vertically, it is still considered an opening.</p>	<p>סעיף א - שתי גזוזטראות (פרוש, נסרים בולטים בשפת תקרת העל יה לרשות הרבים. רש"י.) הבולטות משתי עליות זו כנגד זו, ונתן ביניהם נסר רחב ארבעה, הרי הוא כפתח ומערבין יחד. הגה: ואם אין המרחק שביניהם ארבעה, אפלו בלא נסר נמי דינא הכי (המגיד פרק ג'). ואם רצו, כל אחת מערבת לעצמה. אבל אם היו זו שלא כנגד זו, שאחת משוכה למזרח ואחת למערב, אינם יכולים לערב יחד. וכן אם היתה אחת גבוהה מחברתה לא חשיב פתח. והני מלי כשמרחקות זו מזו שלשה טפחים, אבל אם הם תוך שלשה זו לזו בין ברחוק בין גבה, חשיב שפיר כפתח.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/374

<p>If an Opening or Window Were Blocked on Shabbat in a Place Where an Eruv Was Made</p>	<p>נסתם בשבת פתח או חלון במקום שערב בו</p>
<p>Paragraph 1 - If they made an eruv utilizing a window or an opening between [two yards] and this opening is closed on Shabbat, they are permitted to [pass things] above the wall and through its holes. Even if they made an eruv for a year, the opening was closed, and it was opened on Shabbat (<i>and even if it was closed on purpose</i>) (<i>the Agur</i>), the eruv continues to allow [carrying between the yards]. According to the Ramba"m, each yard is only allowed to carry within itself, but one is not allowed to carry between the yards.</p>	<p>סעיף א - ערבו דרך חלון או פתח שביניהם ונסתם בשבת, מתרים להשתמש דרך גבה הכתל וחוריו. ואפלו אם ערב לשנה ונסתם הפתח בחל ונפתח בשבת (<i>ואפלו סתמה כמזיד</i>) (<i>אגור</i>), חזר הערוב להתרו. ולהרמב"ם אין מתר למלטל אלא כל אחת לעצמה, אבל מזו לזו לא.</p>
<p>Paragraph 2 - If there was a wall between two yards, each yard made an eruv for itself, and the wall broke on Shabbat, everyone is allowed to carry even household objects within his yard on Shabbat. However, if a yard's [wall] was breached to the public domain or karmelit on Shabbat, it is forbidden [to carry within the yard].</p>	<p>סעיף ב - היה כתל בין שתי חצרות וערבה כל אחת לעצמה, ונפרץ הכתל בשבת, מתרים למלטל כל השבת כל אחד בחצרו אפלו כלי הבית. אבל הצר שנפרצה בשבת לרשות הרבים או לכרמלית אסור.</p>
<p>Paragraph 3 - If there is a small yard whose wall is mostly breached before Shabbat to a large yard and the breach is not more than ten amot wide, it is permitted for the residents of the large yard to take objects from the house to the yard if they made an eruv for themselves. It is forbidden for the small yard to take objects in the house to the yard unless they made a joint eruv. This refers to when the small yard's walls enter the big yard and protrude three tefachim from the big's walls; if it is not so, the small yard is allowed based on the principle of visible from outside but even on the inside.</p>	<p>סעיף ג - חצר קטנה שנפרצה קדם שבת במלואה לגדולה ואין בפרצה יותר מעשר אמות, גדולה מתרת להוציא כלים ששבתו בבית לחצרה אם ערבה לעצמה, וקטנה אסורה להוציא כלים ששבתו בבית לחצרה, אלא אם כן ערבו יחד. והינו כשנכנסין כתלי קטנה לגדולה ושכתלי קטנה מפלגים שלשה טפחים מכתלי ארך הגדולה, דאם לא כן היתה קטנה נתרת על ידי נראה מבחוץ ושוה מבפנים.</p>
<p>Paragraph 4 - If a small roof is mostly breached before Shabbat to a big roof, it is forbidden to raise things that sat in the house to the (small roof), but the same is permitted to the big roof. This assumes that the walls of the house are visible to someone standing on the roof. If they are not visible, like if the roof extends beyond the walls, it is karmelit, unless there is a four by four window open to the roof from the house.</p>	<p>סעיף ד - גג קטן שנפרץ קדם שבת במלואו לגג גדול, (קטן) אסור להעלות עליו כלים ששבתו בבית, וגדול מתר. והוא שיהיו מחיצות הבית נכרות למי שעומד על הגג. אבל אם אינם נכרות כגון שהגג בולט עליהם, הוי כרמלית, אלא אם כן פתוח לו מהבית חלון ארבע על ארבע.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/375

Which Things in the Yard Do Not Forbid	מה הם הדברים השרויים בחצר שאינם אוסרים
<p>Paragraph 1 - A porch is the way to get to the upper chambers that are open to it. It is in the yard and one climbs up to it with a ladder. The residents of the upper chambers descend to the yard from it and pass to the public domain. They do not render the other residents of the yard forbidden [from carrying if they do not make an eruv], as a ladder is considered an opening, and it is considered to be two yards with an opening between them such that if they want to, they can make one eruv, and if they want they can make individual eruvin as long as the residents of the porch make an eruv for themselves so that they will be permitted to carry within their own domain [and thus will not render others forbidden if they pass through their domain, see chapter 378].</p>	<p>סעיף א - מרפסת, שהוא דרך לעליות הפתוחים לה, ועומדת בחצר ועולים לה בסלם ובני העליות יורדים ממנה לחצר ועוברים לרשות הרבים, אינם אוסרים על בני החצר, דסלם תורת פתח עליו, והוי כשתי חצרות ופתח ביניהם שאם רצו מערבים יחד ואם רצו כל אחד מערב לעצמו ובלבד שיערבו כל בני מרפסת לעצמן כדי שתהא רגל המתרת במקומה.</p>
<p>Paragraph 2 - If they did not make a joint eruv and there is a hill or a pillar that can be used by both, if it is not taller than ten tefachim it is considered between the yard and the porch and both are forbidden to place household objects on it. If it is more than ten tefachim above the ground of the yard (<i>and within ten [tefachim] of the porch [vertically]</i>) (<i>Tur</i>) and within four tefachim of the porch [laterally], the residents of the porch are permitted to use it as its use is easier for them than for the residents of the yard. If it is four or more tefachim away from the porch, even though it is ten high (<i>above the yard and within ten of the porch</i>) (<i>Tur</i>) it is considered part of the yard and the porch, because both can use it by throwing. Therefore, both are forbidden from removing household objects to there until they make an eruv.</p>	<p>סעיף ב - אם לא ערבו יחד ויש בחצר תל או עמוד שהוא משתף בין שניהם, אם אינם גבוהים עשרה טפחים, הרי אלו נחשבים בין החצר ובין המרפסת ושניהם אוסרים להוציא שם כלים שבבתיים. ואם הם גבוהים מקרקעית החצר עשרה טפחים (<i>זבתוך עשרה למרפסת</i>) (<i>טור</i>) והם בתוך ארבעה טפחים למרפסת, בני מרפסת מתרים לפי שתשמישו (להם) בנחת מלבני החצר. ואם היו רחוקים מהמרפסת ארבעה טפחים או יותר, אף על פי שגבוהים עשרה (<i>מן החצר ותוך עשרה למרפסת</i>) (<i>טור</i>) הרי אלו בכלל החצר והמרפסת, לפי ששניהם אפשר להשתמש בהן על ידי זריקה, לפיכך שניהם אוסרים להוציא שם כלים ששבתו בבתיים עד שיערבו.</p>
<p>Paragraph 3 - If there is a four-tefachim-wide pillar in front of the porch, the porch does not render the residents of the yard forbidden [to carry] because it is separated from them.</p>	<p>סעיף ג - היתה מצבה ארבעה טפחים לפני המרפסת, אין המרפסת אוסרת על בני החצר שהרי נחלקה מהם.</p>
<p>Paragraph 4 - If there are ledges that protrude from walls and if they are below ten tefachim, they are considered part of the yard and the residents of the yard can use them. If they are within the ten tefachim immediately below the upper chamber, the residents of the upper chamber may use it. All ledges that are between the ten low tefachim and the ten high tefachim are forbidden. One may not use them for household objects unless an eruv was made.</p>	<p>סעיף ד - זיזים היוצאים מהכתלים, כל שהוא למטה מעשרה טפחים הרי זה נחשב מהחצר ובני החצר משתמשים בו, וכל שהוא בתוך עשרה טפחים העליונים הסמוכים לעליה אנשי עליה משתמשים בו, והנשאר בין עשרה התחתונים עד תחלת עשרה העליונים מן הזיזין היוצאים, שניהם אוסרים בו ואין משתמשים בהם בכלים ששבתו בבתיים אלא אם כן ערבו.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/376

A Pit or Well Between Two Yards	בור ובאר שבין שתי חצרות
<p>Paragraph 1 - If there is a water pit between two yards that have no opening or window that would allow them to make a [joint] eruv, or they have such things but did not make an eruv, they may not collect water from it on Shabbat unless they make a wall in the water that is ten tefachim tall. One tefach of the wall must be underwater. If the wall is completely underwater, one tefach of it must be above water such that the separation between domain and domain is visible. Similarly, if they made a four tefachim wide beam on top of the pit, one yard can collect water from one side and the other yard from the other side. Rem"a: <i>This only applies when they want to collect water using containers from the house, but regarding containers from the yard, no change is necessary, because all yards are one domain as was explained above in chapter 372 (Hagahot Maimoniot chapter 15).</i></p>	<p>סעיף א - בור שבין שתי חצרות ואין ביניהם פתח או חלון שיוכלו לערב, או שיש ביניהם ולא ערבו, אין ממלאים ממנו בשבת אלא אם כן עשו מחיצה עשרה למעלה מן המים. וצריך שיהיה טפח מן המחיצה יורד בתוך המים. ואם היתה המחיצה כלה בתוך המים, צריך שיהיה טפח יוצא ממנה למעלה מן המים כדי שתהיה נכרת רשות זה מרשות זה. וכן אם עשו על פי הבור קורה רחבה ארבעה טפחים, זה ממלא מצד הקורה וזה ממלא מצד האחר. הגה: ודוקא אם בא למלא את ככלים של בית, אבל בכלים של חצר לא בעינן שום תקון, דהא חצרות רשות אחד הן כדלעיל סימן שע"ב (הגהות מיימוניות פרק ט"ו).</p>
<p>Paragraph 2 - If there is a well in the middle of a path between the walls of two yards, even if it is four tefachim from one wall and four tefachim from the other wall, both yards may collect water from it and they do not need to have ledges on top of it, because a person cannot render his friend forbidden through air. Rem"a: <i>This only applies when the yards are only open to the path by windows (Tur and the Magid chapter 3 of the laws of Eruvs). Some say that if they are not four away, they render each other forbidden even in this scenario (Beit Yosef in the name of Rash"i).</i></p>	<p>סעיף ב - באר שבאמצע השביל בין שני כתלי חצרות, אף על פי שהיא מפלגת מכתל זה ארבעה טפחים ומכתל זה ארבעה טפחים, שניהם ממלאים ממנה ואינם צריכים זיוזום על גבן, שאין אדם אוסר על חברו דרך אויר. הגה: ודוקא כשאין החצרות פתוחות לשביל רק בחלונות (טור והמגיד פרק ג' מהלכות עירובין). ויש אומרים דאם אינן מפלגים ארבעה, אוסרים אפלו בכהאי גונא (בית יוסף בשם רש"י).</p>
<p>Paragraph 3 - If there are two yards with three ruined houses in between them, everyone is permitted to use the house closest to him by throwing things through the windows. The middle ruined house is permitted for both. If the three ruins are all adjacent to the houses, as the middle one is perpendicular to the other two like three parts of a pitcher, each is permitted to use the ruin adjacent to him, and the third which is adjacent to both yards is forbidden for both yards.</p>	<p>סעיף ג - שתי חצרות וביניהם שלשה חרבות, כל אחד מתר באותה שאצלו להשתמש בה דרך חלונות על ידי זריקה, והאמצעית מתרת לשניהם. ואם היו שלשתן סמוכות לבתים, שהיתה האמצעית כנגד השתים כשלשה ראשי קנקן, כל אחד מתר בחרבה שאצלו, והשלישית הקרובה לשתי החצרות אסורה לשתיהן.</p>
<p>Paragraph 4 - If there is a toilet between two houses that made no eruv together, it is part of both of their domains and they are both forbidden from using it (<i>and see above chapter 355</i>).</p>	<p>סעיף ד - בית הכסא שבין שני בתים ולא ערבו יחד, רשות שניהם שולטת בו ואסורים (ועין לעיל סימן שני"ה).</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/377

<p>Paragraph 1 - If there are two upper chambers open to a yard opposite each other, one of them made a pit in the yard in which to pour water as the yard does not have the requisite four amot to absorb water, the other did not [make a pit], and they made a joint eruv then they are both permitted to pour their water. If they did not make a joint eruv and one made an eruv for itself and the other made no eruv, the one that did not make an eruv is forbidden and the one that made in eruv is permitted, as long as it does not pour directly to the pit but rather pours on the upper chamber and the water falls into the pit.</p> <p>Rem"a: <i>Because we permit [things falling] by their own strength in a yard without an eruv (Tur. This is also the rule for a yard with four amot; both are permitted such a scenario and they need no pit (Beit Yosef).</i></p>	<p>סעיף א - שתי עליות הפתוחות לחצר זו כנגד זו, ואחת עשתה גמא בחצר כדי לשפך בחצר שאין בה ארבע אמות מימיה, והשניה לא עשתה, אם ערכו יחד שתיהן מתרות לשפך מימיהן, ואם לא ערכו יחד, והאחת ערב לעצמה והשניה לא ערבה כלל, זו שלא ערבה אסורה, ושערבה מתרת, ובלבד שלא תשפך להדיא בגמא אלא תשפך בעליה והם יורדים לגמא. הגה: דכחו בחצר שאינה מערבת שרי (טור). והוא הדין אם החצר יותר מארבע אמות, דשתייהם מתרים בכהאי גונא ואין צריכין לגמא (בית יוסף).</p>
--	--

Shulchan Aruch/Orach Chaim/378

<p>The Law of Yards That Are Open to Each Other</p> <p>Paragraph 1 - If there are three yards that are open to one another and open to the public domain, the outer ones made eruvs with the inner one, and the outer ones did not make an eruv with each other, then the outer ones are forbidden from [carrying to] one another and the middle one is permitted with all of them and they are permitted with it. What are the parameters of this law? When the middle one put one eruv in one yard and the other eruv in the other yard or if the outer ones put their eruv in two different houses in the inner one. However, if the outer ones put their eruvs in one house in the inner one, the three are permitted to each other.</p>	<p>דין חצרות הפתוחות זו לזו</p> <p>סעיף א - שלש חצרות פתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים, וערבה כל אחת מהחיצונות עם האמצעית, והחיצונות לא ערכו יחד, החיצונות אסורות זו עם זו והאמצעית מתרת עם כל אחת מהן והן מתרות עמה. במה דברים אמורים, כשנתנה אמצעית ערובה בזו וערובה בזו או שנתנו החיצונות ערובין באמצעית בשני בתים, אבל אם נתנו שתי החיצונות ערובין באמצעית בבית אחד, שלשתן מתרות זו עם זו.</p>
<p>Paragraph 2 - If there are two yards, one inside the other, the inner one is open to the outer one, the outer one open to the alley, the inner one must walk through the outer one, and the inner one made an eruv and the outer one didn't or each made an eruv for itself but one [house] of the outer forgot and did not participate in the eruv, then the inner one is permitted [to carry] and the outer one is forbidden. If each made an eruv for itself but one [house] in the inner one forgot to make an eruv, they are both forbidden. If each made an eruv, each is permitted in its own yard.</p>	<p>סעיף ב - שתי חצרות זו לפניו מזו, ופנימית פתוחה לחיצונה והחיצונה למבוי, ויש לפנימית דריסת רגל על החיצונה, אם ערבה פנימית לעצמה ולא החיצונה, או שערבה כל אחת לעצמה ושכח אחד מהחיצונה ולא ערב, פנימית מתרת והחיצונה אסורה. ערבה חיצונה ולא פנימית, או שערבה כל אחת לעצמה ושכח אחד מהפנימית ולא ערב, שתיהן אסורות. ערבה כל אחת לעצמה, כל אחת מתרת בחצרה.</p>

<p>Paragraph 3 - If they made an eruv together and put the eruv in the outer one but one member of either the inner one or the outer one forgot to participate in the eruv, they are both forbidden until he renounces his property. If they put the eruv in the inner yard and one resident of the inner yard forgot to make an eruv, they are both forbidden. However, if one resident of the outer yard forgot to make an eruv, the inner one is permitted.</p>	<p>סעיף ג - ערבו ביחד ונתנו ערובן בחיצונה, ושכח אחד בין מן הפנימית בין מן החיצונה ולא ערב, שתיהן אסורות עד שיבטל רשותו. ואם נתנו ערובן בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא ערב, שתיהן אסורות. אבל אם שכח אחד מן החיצונה ולא ערב, פנימית מתרת.</p>
<p>Paragraph 4 - If one person lives in the inner yard and one person lives in the outer yard or two live in the outer yard but they made an eruv, the individual in the inner one does not render the outer one forbidden. Rem"a: This is also the case for many who are legally treated as one and they need not make an eruv, as was explained above in chapter 370 (the Magid chapter 4).</p>	<p>סעיף ד - אם יחיד דר בפנימית ויחיד בחיצונה או שנים בחיצונה וערבו, אין היחיד שבפנימית אוסר על החיצונה. הגה: והוא הדין רבים שהם כיחיד ואינן צריכין לערב, כדרך שנתבאר לעיל סימן ש"ע (המגיד פרק ד').</p>
<p>Paragraph 5 - If there are three yards, one inside of the other, and one person lives in each of them, even though many people walk through the outer one, they do not render it forbidden as everyone is permitted in his own area. If there are two residents of the inner yard who did not make an eruv, they render the individuals in the middle and outer yards forbidden. This is the general rule: If one is forbidden to use his own place, he can render another forbidden from using his place if he walks through it, but if one is permitted to use his own place, he cannot render another forbidden from using his place if he walks through it.</p>	<p>סעיף ה - שלש חצרות זו לפניו מזו ויחיד בכל אחת, אף על פי שרבים דורסים בחיצונה אינם אוסרים שכל אחת מתרת במקומה. ואם היו שנים בפנימית ולא ערבו, הרי הם אוסרים על היחידים שבאמצעות ושכחיצונה. זה הכלל, רגל האסורה במקומה אוסרת שלא במקומה, ורגל המתרת אינה אוסרת שלא במקומה.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/379

<p>The Laws of Yards With Houses in Between Them</p>	<p>דיני חצרות ובתים ביניהם</p>
<p>Paragraph 1 - If there are two yards with three houses in between them, each open to each other, and they want to make an eruv together, one yard goes through the house adjacent to it, and other yard does the same. All three houses will be permitted to the yards, as every adjacent house is considered a gatehouse and need not give bread, and the middle one is the house in which the eruv is placed and does not need to give bread.</p>	<p>סעיף א - שתי חצרות ושלשה בתים ביניהם פתוחים זה לזה ורוצים לערב יחד, חצר זה בא דרך בית שאצלו ונותן ערובו בבית שבאמצע וכן עושה השניה, ומתרים בשלשתן, שכל בית שאצל החצר חשוב לו כבית שער ואין צריך לתן פת, והאמצעי הוא בית שמניחין בו ערובו ואין צריך לתן פת.</p>
<p>Paragraph 2 - If there are two yards with two houses in between them, they did not make an eruv together but rather each made an eruv for itself, a member of one yard goes through the house adjacent to his yard and puts the eruv in the house adjacent to the other yard, and the other yard does the same thing and puts the eruv in the house adjacent to the other yard, it is not an effective eruv, as everyone put an eruv in the gatehouse of the other yard.</p>	<p>סעיף ב - שתי חצרות ושני בתים ביניהם ולא ערבו יחד אלא כל אחת לעצמה, ובא בן חצר זה דרך בית שאצלו והניח ערובו בבית שצל השני, וכן עשה השני שגם הוא הניח ערובו בבית הסמוך לחצר האחרת, לא קנו ערוב, שכל אחד הניח ערובו בבית שער של חצר אחרת.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/380

The Laws of Nullifying Property	דיני בטול רשות
<p>Paragraph 1 - If one resident of the yard forgot and did not make an eruv with the others, he renders them forbidden [from carrying objects to the yard]. What is the solution? He can renounce his property, saying "My property is renounced to you" or "purchased by you." He need not do a formal purchase with a cloth. He can even renounce his property when it is dark. If he lives with four or five others, he must renounce for each individually, saying "my property is renounced to you and you." Some say that he should say "my property is renounced to all of you." If he renounced his property generically, he only renounced the property he has in the yard. Therefore, they are permitted to remove things from their house to the yards, and he is, too, as he is treated as a guest. However, they are forbidden from removing things from his house to the yard, as is he. There are some who say that he must lock his house such that he won't come to remove things in a forbidden manner, and he should only open it when he wants to exit or enter, and he should lock it immediately after exiting or entering.</p>	<p>סעיף א - אחד מבני החצר ששכח ולא ערב עם האחרים, אוסר עליהם. מה תקנתם, יבטל להם רשותו, שיאמר רשותי מבטלת לכם או קנויה לכם, ואין צריך לקנות בקנין סודר. ויכול לבטל אף משתחשך. ואם דר עם ארבעה או חמשה, צריך לבטל לכל אחד ואחד, שיאמר רשותי מבטלת לך ולך. ויש אומרים שיאמר רשותי מבטלת לכלכם. אם בטל רשותו סתם, לא בטל אלא רשותו שיש לו בחצר, הלכך הם מתרים להוציא מבתיהם לחצר וגם הוא, שהוא אורח בעלמא, אבל אסורין להוציא מביתו לחצר, וגם הוא. ויש אומרים שצריך לנעל ביתו כדי שלא יבא להוציא באסור, ולא יפתחנו אלא כשרוצה לצאת ולבא, וינעלנו מיד אחר צאתו ובואו.</p>
<p>Paragraph 2 - If he also renounced his house, he and they are permitted to remove things to the yard, whether from his house or from their houses.</p>	<p>סעיף ב - אם בטל להם גם רשות ביתו, מתרין בין הוא בין הם להוציא לחצר, בין מביתו בין מבתיהם.</p>
<p>Paragraph 3 - If he does not want to renounce but wants to rent it, some say that it functions just like renouncing it, and some say that it does not work.</p>	<p>סעיף ג - אם אינו רוצה לבטל להם רשותו אלא להשכירו, יש אומרים שמועיל כמו בטול, ויש אומרים שאינו מועיל.</p>

Paragraph 4 - If the residents of a yard made an eruv and then renounce their property to one member who did not participate in the eruv, he is permitted to remove things from his house to the yard but not from their houses (*if they did not explicitly renounce their right to their houses*) (*Beit Yosef*), and they are forbidden even from removing from [his] house to the yard. We do not say that they are like guests, because many people do not become guests of one person. This is also the case if there are only two residents and one renounced to his friend; the one who renounced is forbidden even from [removing things] from his friend's [house to the yard], and his friend is permitted even regarding his own house. This is also true if multiple people did not make an eruv and they give their property to the many who did make an eruv, as an individual can be a guest of many, but many can not be the guests of many, nor can an individual be the guest of an individual. If two forgot to make an eruv, they can renounce their property; one of them must renounce his property to all of the residents of the yard, whether they renounce to the many who did not make an eruv as long as each one renounces to every person, or whether they renounce to one person who did not make an eruv. However, we do not renounce to the two who didn't make an eruv, whether the many who made an eruv renounce or whether the individual who didn't make an eruv renounces, because even after they renounce there will be two people and one will render the other forbidden. Even if someone says to one of them, "I renounce for you on the condition that you continue and renounce to your friend," it does not work.

סעיף ד - אם בני החצר שערכו מבטלים רשותם לאחד שלא ערב, הוא מתר להוציא מביתו לחצר ולא מבתיהם (אם לא שבטלו בפרוש גם רשות ביתם) (בית יוסף), והם אסורים אף מבית לחצר. ולא אמרינן שיהיו כאורחים, שאין רבים נעשים אורחים אצל יחיד. והוא הדין אם היו שנים לבד ובטל אחד מהם לחברו, המבטל אסור אף בשל חברו, וחברו מתר אף בשל עצמו, וכן רבים שלא ערכו שנתנו רשותם לרבים שערכו, לפי שהיחיד נעשה אורח אצל הרבים, ורבים אינם נעשים אורחים אפלו אצל הרבים, ולא היחיד אצל היחיד. שכחו שנים ולא ערכו, יכולים לבטל רשותם, שיבטל כל אחד מהם רשותו לכל בני החצר, בין אם מבטלין לרבים שערכו ובלבד שכל אחד מהם יבטל לכל אחד, בין אם מבטלין לאחד שלא ערב. אבל אין מבטלין לשנים שלא ערכו, בין אם מבטלין רבים וערכו בין אם הוא יחיד שלא ערב, שהרי אף לאחר שיבטלו להם הם שנים ואחד אסור על חברו. ואפלו אמר לאחד אני מבטל לך על מנת שתחזור ותבטל לחברך אינו מועיל.

Shulchan Aruch/Orach Chaim/381

The Laws of Someone Who Renounced His Property and Breaks the Rules by Removing Something from His House	דיני המבטל רשותו ועבר והוציא
<p>Paragraph 1 - If someone renounces his property and later removes something from his house to the yard, if he did it on accident this does not render the others forbidden, and if he did it on purpose this renders the others forbidden, as he is going back on his renouncement. If they legally presumed the nullification to be active because they removed something from their house to the yard or brought something from the yard into the house, he cannot go back on his renouncement. According to Rash"i there can be no legal presumption unless they established it when it was dark.</p>	<p>סעיף א - המבטל רשותו והוציא אחר כך מביתו לחצר, בשוגג אינו אוסר, במזיד אוסר, שהרי חוזר מבטלו שבטל. ואם החזיקו בו כבר, שהוציאו מבתיהם לחצר או שהכניסו מהחצר לבתיהם, אינו יכול לחזור מבטלו. ולרש"י אין חזקה מועלת אלא אם כן החזיקו משחשכה.</p>
<p>Paragraph 2 - There is such a thing as renouncing ownership between yards. It works if there are two yards with an opening between them in which each made an eruv for itself. It works when these two yards made an eruv together. In these cases, each yard can renounce its property to the other one to allow [the other one] to use it, but it cannot. It works when there are two yards, one in the other, in which only the outer one made an eruv and thus the inner one renders the outer forbidden; [the inner one] can renounce its property for [the outer one] and say that it will not use [the outer yard] and will only pass through it when it must leave, which will render the outer one allowed. If they made an eruv together, put it in the outer one, but one resident of the inner yard forgot to participate in the eruv, he can renounce his property, meaning that he renounces his property to every member of the inner yard and every member of the outer yard, which will make only him forbidden but everyone else permitted</p>	<p>סעיף ב - יש בטול רשות מחצר לחצר, לא שנא שתי חצרות ופתח ביניהן וערבו כל אחת לעצמה, ולא שנא ערבו יחד, יכולה כל אחת לבטל רשותה לחברתה להיותה מתרת להשתמש בה ולא היא, לא שנא שתי חצרות זו לפני זו ולא ערבו אלא החיצונה לברכה, שפנימית אוסרת על החיצונה, יכולה לבטל לה רשותה שלא תשתמש ולא תעבר עליה אלא בשעה שצריכה לצאת ותהיה החיצונה מתרת. או אם ערבו יחד ונתנו ערובין בחיצונה ושכח אחד מהפנימית ולא ערב, יכול לבטל רשותו, דהינו שיבטל רשותו לכל אחד מבני הפנימית וגם לכל אחד מבני החיצונה, ויהיה הוא לבדו אוסר וכלם מתרים.</p>
<p>Paragraph 3 - There is such a thing as renouncing ownership of a ruin. If there are two houses with a ruined house between them that belongs to both of them, and they forgot to make an eruv, one of them can renounce his ownership for the other, rendering the other one permitted.</p>	<p>סעיף ג - יש בטול רשות בחרבה, שאם היו שני בתים וחרבה ביניהם שהיא של שניהם, ושכחו ולא ערבו, יכול אחד לבטל רשותו לחברו ולהיותו מתר בו.</p>
<p>Paragraph 4 - There is such a thing as renouncing ownership from one house to another house. If there are two houses with an opening between them that did not make an eruv, one can renounce his property for the other. Even the one who renounces is permitted to remove things from his house to his friend's house, but he cannot remove things from his friend's house to his house, because then he would be going back on his renouncement, taking possession of property that he had renounced. Similarly, if he has a room open to his house and he renounced ownership of his house, he is forbidden from removing things from the room to his house. Rem"a: Some say to only renounce property from one house to another when he leaves a room that he did not renounce; then he will be permitted even to remove things from his friend's house to his house. It is good to be stringent a priori (Beit Yosef in the name of Rabbeinu Yerucham and Rabbeinu Tam and Hagahot Maimoni chapter 2 of the Laws of Eruvin).</p>	<p>סעיף ד - יש בטול רשות מבית לבית, שאם היו שני בתים ופתח ביניהם ולא ערבו, אחד מבטל רשות לחברו, ואפלו המבטל מתר להוציא מביתו לבית חברו, אבל אינו יכול להוציא מבית חברו לביתו, שאז היה חוזר ומחזיק ברשות שבטל. וכן אם יש לו חדר פתוח לביתו ובטל רשות ביתו, אוסר להוציא מהחדר לביתו. הגה: ויש אומרים דאין לבטל מבית לבית אלא אם כן ישאיר לעצמו חדר אחד שלא בטל, ואז מתר להכניס אפלו מבית חברו לביתו. וטוב להחמיר לכתחילה (בית יוסף בשם רבינו ירחם ורבינו תם והגהות מיימוני פרק ב' מהלכות עירובין).</p>

<p>Paragraph 5 - If there are two houses on two sides of a public domain and non-Jews surrounded them with a wall on Shabbat such that there is now a yard between the two houses, and they are both open to it and therefore render each other forbidden, they cannot renounce property to the other house.</p>	<p>סעיף ה - שני בתים בשני צדי רשות הרבים, והקיפום אינם יהודים מחיצה בשבת בענין שיש ביניהם כמו חצר ששני בתים פתוחים לו והרי הם אוסרים זה על זה, אינם יכולים לבטל כל אחד לחברו.</p>
<p>Paragraph 6 - An heir can renounce his ownership. If the testator did not make an eruv and dies on Shabbat and the heir will come to live in the yard and render others forbidden, he can renounce his property.</p>	<p>סעיף ו - יורש מבטל רשות, שאם לא ערב מורישו ומת בשבת, והיורש בא לדור בחצר ואוסר, יכול לבטל רשותו.</p>
<p>Paragraph 7 - It is possible to renounce property and then do it again. Residents of a yard can renounce their property to residents of a different yard or to one member of the yard until they remove what they want. Then those who were renounced for can go back and renounce their property so that the first people can also remove what they want.</p>	<p>סעיף ז - מבטלין וחוזרין ומבטלין, כלומר שמבטלים רשותם בני חצר זו לבני חצר אחרת או לאחד מבני חצר עד שיוציאו מה שירצו, וחוזרין ומבטלים לאותם שבטלו להם עד שיוציאו גם הם מה שירצו.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/382

<p>If the Residence of a Non-Jew Interferes with the Eruv</p>	<p>אם דירת אינו יהודי מעכבת בערובו</p>
<p>Paragraph 1 - Someone who lives with a non-Jew in the yard is not rendered forbidden [by the non-Jew's presence] unless there are two Jews living in two houses who would render each other forbidden; then the non-Jew can render them forbidden. The non-Jew cannot renounce his property; they must rent it from him. Rem"a: <i>If a Jew rents out or lends his house to a non-Jew, the non-Jew does not render him forbidden, because he did not rent or lend his house to him so that he would render him forbidden (the Magid chapter 2). However, if the house is the non-Jew's, a Jew rented it from him, and the non-Jew still lives in the house with him, renting the house does not work regarding renting for an eruv (Or Zarua). If a Jew rents out or lends his house to a friend (in a place in which non-Jews live), even though he retains power to use the house, it does not work [regarding an eruv], and they are still required to rent the non-Jew's [house] (Beit Yosef in the name of "I have seen it written").</i></p>	<p>סעיף א - הדר עם עכו"ם בחצר אינו אוסר עליו, עד שיהיו שני ישראלים דרים בשני בתים ואוסרים זה על זה אז העכו"ם אוסר עליהם. ואינו מועיל שיבטל העכו"ם רשותו, אלא צריך שישכירו ממנו. הגה: ישראל שהשכיר או השאיל ביתו לאינו יהודי אינו אוסר עליו, דלא השכיר או השאיל לו ביתו כדי שיאסר עליו (המגיד פרק ב'). אבל אם הבית של אינו יהודי, ושכרו ישראל ממנו ואינו יהודי דר בבית עמו, אין שכירות הבית מועיל לענין שכירות הערוב (אור זרוע). ישראל שהשאיל או השכיר בית לחברו (במקום שדרים אינם יהודים), אף על פי שיש לו תפיסה בבית לא מהני, וצריכים לשכר מאינו יהודי (בית יוסף בשם מצאתי כתוב).</p>
<p>Paragraph 2 - If the Jews renounced their property to one of them so that it would be treated as an individual living with a non-Jew, it doesn't work.</p>	<p>סעיף ב - אם בטלו הישראלים רשותם לאחד מהם כדי שיחשב כיחידו אצל האינו יהודי, אינו מועיל.</p>
<p>Paragraph 3 - If the non-Jew does not necessary walk through the Jews' [space], he does not render them forbidden. For example, if there are two yards open to each other but who do not necessarily have to walk through each other, in one yard lives a non-Jew, and in the other yard live two or more Jews, they can remove or bring in objects from one yard to the other on Shabbat through the window in between them and they need not rent from the non-Jew.</p>	<p>סעיף ג - אם אין לאינו יהודי דריסת רגל על הישראלים, אינו אוסר. כגון, שתי חצרות הפתוחות זו לזו ואין להם דריסת רגל זה על זה, ובחצר אחד דר אינו יהודי ובחצר אחר דרים שני ישראלים או יותר, מכניסין ומוציאין מחצר זו לחצר זו בשבת דרך חלון שביניהם ואין צריכין לשכר מהאינו יהודי.</p>

<p>Paragraph 4 - If one rents from a non-Jew generically, it works, and he need not specify that it is in order to allow carrying, nor must he record the renting in writing.</p>	<p>סעיף ד - השוכר מן האינו יהודי סתם, מועיל, ואין צריך לפרש לו שהוא להתיר הטלטול, ואין צריך לכתב שום כתיבה על שהכירות.</p>
<p>Paragraph 5 - We rent from a non-Jew even with something worth less than one pruta. <i>And one is permitted to rent from him on Shabbat (Mordechai the beginning of Chapter HaDar). (And see below chapter 383.)</i></p>	<p>סעיף ה - שוכרין מאינו יהודי אפלו בפחות משה פרומה. ומתיר לשכר ממנו בשבת (מרדכי ריש פרק הדר). (ועין לקמן סימן שפ"ג.)</p>
<p>Paragraph 6 - As long as the non-Jew has not reneged, the renting works, even for a long time. <i>He cannot renege on his renting until he returns the money (Beit Yosef in the name of Rash"i chapter HaDar).</i></p>	<p>סעיף ו - כל זמן שאין האינו יהודי חוזר בו מועיל השכירות, ואפלו לזמן מרבה. ואינו יכול לחזר משכירתו עד שיחזיר הדמים (בית יוסף בשם רש"י פרק הדר).</p>
<p>Paragraph 7 - If one rented from a non-Jew for a specified time period, once this time period is finished he must rent again, and he must make a new eruv, as the first eruv does not come back to life.</p>	<p>סעיף ז - אם שכרו מהאינו יהודי לזמן ידוע, לכשיכלה הזמן צריך לחזר ולשכר שנית, וצריך לחזר ולערב, דאין ערוב ראשון חוזר ונעור.</p>
<p>Paragraph 8 - If one rented from a non-Jew for a specified time period and within this time period, the non-Jew rented his residence to someone else, the first rent is sufficient.</p>	<p>סעיף ח - אם שכרו מהאינו יהודי לזמן ידוע, ובתוך הזמן השכיר האינו יהודי דירתו לאחר, די בשכירות הראשון.</p>
<p>Paragraph 9 - If five live in a yard, one rents from the non-Jew for everyone.</p>	<p>סעיף ט - חמשה הדרים בחצר, אחד שוכר מהאינו יהודי בשביל כלם.</p>
<p>Paragraph 10 - If they rented from him against his will, it does not work, even if he normally rented to them before.</p>	<p>סעיף י - אם שכרו ממנו בעל כרחו, אינו מועיל, אף על פי שהיה רגיל להשכיר מקדם.</p>
<p>Paragraph 11 - However, one may rent from [the non-Jew's] wife, worker, or client even if he objects. <i>(The worker of the worker or client of the boss is treated the same as the worker of the boss himself) (Rivas"n chapter 424).</i></p>	<p>סעיף יא - אבל מאשתו או משכירו ולקייטו, שוכרים אף על פי שהוא מוחה. (ושכירו של שכירו ולקייטו של בעל הבית, הוא כשכיר בעל הבית עצמו) (ריב"ש סימן תכ"ז).</p>
<p>Paragraph 12 - If [the non-Jew] does not want to rent, one of the residents of the yard should approach him until he lends him some space in which he can leave something there. This makes him like a client or worker, and he can rent without the knowledge of the non-Jew. There are some who say that he does not have to rent; instead, he should participate in the eruv, and this is enough.</p>	<p>סעיף יב - אם אינו רוצה להשכיר, יתקרב לו אחד מבני החצר עד שישאיל לו רשותו שיהא לו רשות להניח בו שום דבר, דהוה ליה כשכירו ולקייטו, ומשכיר שלא מדעת האינו יהודי. ויש אומרים שאינו צריך להשכיר, אלא נותן ערובו ודיו.</p>
<p>Paragraph 13 - If he specifies a place in the house to lend him, because he is not like his agent in the whole house, it doesn't work.</p>	<p>סעיף יג - אם יחד לו מקום בבית שמשאיל לו, כיון שאינו כשלוחו בכל הבית לא מהני.</p>
<p>Paragraph 14 - If they rent from the worker or client for a specified time, even if he is dismissed later from his position as worker or client, they remain permitted until the time period is over. However, if they rented from him without specifying, the rent is null upon his dismissal. Rem"a: <i>This is also the case if they rented from the king's treasurer who is completely dismissed from the king. However, if he is just dismissed from the treasury but still is paid by the king, he is still considered a worker or client and they can rent from him. Therefore, the original rent still exists (Beit Yosef in the name of the Responsa of the Rashb"a).</i></p>	<p>סעיף יד - שכרו משכירו ולקייטו לזמן, אף על פי שסלקו תוך הזמן מהיות שכירו ולקייטו, מתרים עד תם הזמן. אבל אם שכרו ממנו סתם, כיון שסלקו נתבטל השכירות. הגה: והוא הדין אם שכרו מגזבר המלך ונסתלק לגמרי מן המלך, אבל אם לא סלקו רק מן הגזברות, ועדין אוכל פרס המלך, עדין מקרי שכירו ולקייטו ויוכל לשכר ממנו, ולכן גם שכירות הראשון עדין קיים (בית יוסף בשם תשובת רשב"א).</p>

<p>Paragraph 15 - If a Jew and a non-Jew live in one house, [another member of the yard] must rent from the non-Jew and make an eruv with the Jew. Rem" a: <i>This assumes that they each have independent living quarters. It is also the case if (two Jews) live in a similar arrangement in one house that [another member of the yard] must rent (from both of them) (Beit Yosef in the name of Hagahot Oshr"i).</i></p>	<p>סעיף טו - אם ישראל ואינו יהודי דרים בבית אחד, צריך לשכר מהאינו יהודי ולערב עם הישראל. הגה: אם יש לכל אחד דירה בפני עצמו, והוא הדין שני (אינם יהודים) הדרים בכהאי גונא בבית אחד, צריך לשכר (משניהם) (בית יוסף בשם הגהות אשרי).</p>
<p>Paragraph 16 - If a non-Jew has five Jewish workers or clients who live in his house, their residence is not considered residence such that they would render each other forbidden. <i>(As the renting of a non-Jew does not render forbidden if [the other members of the yard] rented from the [non-Jewish] landlord) (Beit Yosef).</i></p>	<p>סעיף טז - אם יש לאינו יהודי חמשה שכירים או לקיטים ישראלים דרים בביתו, אין דירתם חשובה דירה שיאסרו זה על זה. (דשכירות של אינו יהודי אינו אוסר אם שכרו מבעל הבית) (בית יוסף).</p>
<p>Paragraph 17 - If there are two yards, one inside the other, with a Jew and a no-Jew in the inner one and a Jew in the outer one, or with a Jew and a non-Jew in the outer one and a Jew in the inner one, or even with a non-Jew in the inner one and two Jews in the outer one, [the non-Jew] renders [the Jews] forbidden. There is one who says that even with a non-Jew in the inner one and one Jew in the outer one, [the non-Jew] renders [the Jew] forbidden.</p>	<p>סעיף יז - שתי חצרות זו לפני זו, וישראל ואינו יהודי בפנימית וישראל בחיצונה, או שישראל ואינו יהודי בחיצונה וישראל בפנימית, ואפלו אינו יהודי בפנימית ושני ישראלים בחיצונה, אוסר. ויש מי שאומר שאפלו אינו יהודי בפנימית וישראל אחד בחיצונה, אוסר.</p>
<p>Paragraph 18 - If a non-Jew rented his house out to another non-Jew but retains some rights that would allow him to leave objects there, they can rent from [the landlord]. If he retains no such rights, if the landlord retains the right to evict the tenant whenever he wants, they can rent from him. If this is not the case, [renting] does not work unless they rent from the tenant. Rem" a: <i>This is also the case if there is a different person with possessions in the house; they can rent from him, because he is no worse than a worker or client (Beit Yosef in the name of the Rivas" h chapter 424).</i></p>	<p>סעיף יח - אינו יהודי שהשכיר ביתו לחברו אינו יהודי, אם נשאר לו שום תפיסה בבית, שיש לו רשות להניח שם שום כלים, יכולים לשכר ממנו. ואם לא נשאר לו שום תפיסה, אם יכול המשכיר לסלק השוכר תוך זמנו, יכולים לשכר ממנו, ואם לאו אינו מועיל אלא אם כן ישכרו מהשכור. הגה: והוא הדין איש אחר שיש לו תפיסה בבית יכולין לשכר ממנו, דלא גרע משכירו ולקיטו (בית יוסף בשם ריב"ש סימן תכ"ז).</p>
<p>Paragraph 19 - If there is a yard in which a Jew and a non-Jew live, and a Jew's house is adjacent to this Jew's house and it is not open to the yard, but there are windows between [the two houses], [the Jew in the non-yard house] cannot make an eruv through the window between them so that he can remove his objects to the yard through his neighbor's house. However, if there is an opening between them, it is permitted. There is one says that even if there is an opening between them, it is forbidden.</p>	<p>סעיף יט - חצר שישראל ואינו יהודי דרים בה, ובית אחד של ישראל אצל ביתו של זה ואינו פתוח לחצר וחלונות ביניהם, אינו יכול לערב עמו דרך החלון שביניהם כדי להוציא כליו דרך בית שכנו הפתוח לחצר. אבל אם פתח פתוח ביניהם מתר. ויש מי שאומר דאף אם פתח פתוח ביניהם אוסר.</p>

Paragraph 20 - If there is a yard in which Jews and non-Jews live, there are windows between one Jew's house and another Jew's house, and they made an eruv through the windows, even though they are permitted to move things from house to house through the windows, they are still forbidden to move things from house to house through the openings, because of the non-Jew, until they rent from him. **Rem" a:** *On a boat in which there are many Jews with individual houses, they must make an eruv and rent ownership from the non-Jew who owns the ship, or to include this in the price paid to the ship (Beit Yosef in the name of Shibolei Leket, and see above chapter 366 paragraph 2).*

סעיף כ - חצר ישראל ואינו יהודי שרויים בה, והיו חלונות פתוחות מבית ישראל זה לבית ישראל זה ועשו ערוב דרך חלונות, אף על פי שהם מתרים להוציא מבית לבית דרך חלונות הרי הם אסורים להוציא מבית לבית דרך פתחים, מפני האינו יהודי, עד שישכיר. הגה: ספינה שיש בה ישראלים רבים ויש להם בתים מיוחדים, צריכים לערב ולשכר רשות מן האינו יהודי בעל הספינה או להבליעו בשכר הספינה (בית יוסף בשם שבולי לקט, ועין לעיל סימן שס"ו סעיף ב').

Shulchan Aruch/Orach Chaim/383

Paragraph 1 - If a non-Jew lives with two Jews and the non-Jew is not in his house, he does not render them forbidden (*and see above chapter 371*). They can make an eruv and be permitted. If the non-Jew comes on Shabbat, he renders them forbidden, and the eruv is null. However, they can rent from him on Shabbat, and afterwards one will renounce his property to the other and the first one will be permitted. This is even more true if the idolator dies on Shabbat; one can renounce his property to the other, who will then be permitted.

סעיף א - אינו יהודי הדר עם שני ישראלים ואין האינו יהודי בביתו, אינו אוסר (ועין לעיל סימן שע"א), וערבו ויהיו מתרים. בא האינו יהודי בשבת, אוסר והערוב בטל. ומיהו יכולים לשכר ממנו בשבת, ואחר כך יבטל האחד לחברו ויהיה היחיד מתר. וכל שבן אם מת העובד כוכבים בשבת שיבטל אחד לחברו ויהיה היחיד מתר.

Shulchan Aruch/Orach Chaim/384

If a non-Jewish Guest Interferes with the Eruv	אינו יהודי אכנסאי אם מעכב
<p>Paragraph 1 - If a non-Jew comes to lodge and he enters without permission, he can never render forbidden. If he enters with permission and he comes regularly, he forbids immediately. If he doesn't come regularly, he does not render forbidden until he stays for thirty days.</p>	<p>סעיף א - אינו יהודי הנכנס לשם אכנסאות, אם נכנס שלא ברשות אינו אוסר לעולם, ואם נכנס ברשות, אם הוא רגיל לבא אוסר מיד, ואם אינו רגיל, אינו אוסר על לאחר שלשים יום.</p>
<p>Paragraph 2 - If the king's army enters Jewish houses, whether they are welcomed forcefully or willingly, and the hosts have objects that are forbidden to carry on Shabbat in those houses where the non-Jews came, they do not render forbidden.</p>	<p>סעיף ב - אנשי חיל המלך שנכנסו בבתי היהודים, בין בחזקה בין ברצון, אם יש לבעלי בתים באותן מקומות שנכנסו האינם יהודים כלים שאסור למלטלם בשבת, אינם אוסרים עליהם.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/385

The Law of a Sadducee or Apostate and Eruvs	דין צדוקי ומומר בערוב
<p>Paragraph 1 - A Sadducee is like a Jew in that he renounces his property, but his eruv is not functional because he does not believe in eruvs.</p>	<p>סעיף א - צדוקי הרי הוא כישראל ומבטל רשות, אבל ערוב אינו מועיל כיון שאינו מודה בערוב.</p>
<p>Paragraph 2 - A Cuthean is like a member of any other nation, and he can do nothing but rent.</p>	<p>סעיף ב - כותי הרי הוא כשאר עמים, ואין לו תקנה אלא בשכירות.</p>
<p>Paragraph 3 - A Jew who apostatized and worships idols or desecrates Shabbat in public, even if he only breaks rabbinic prohibitions, is treated like an idolater. If he only desecrates Shabbat in private, even if he breaks Toraitic prohibitions, he is treated like a Jew and can renounce property.</p>	<p>סעיף ג - ישראל מומר לעבודת אלילים או לחלל שבתות בפרהסיא, אפלו אינו מחללו אלא באסור דרבנן הרי הוא כעובד אלילים. ואם אינו מחלל אלא בצנעה, אפלו מחללו באוסר דאורייתא הרי הוא כישראל ומבטל רשות.</p>
<p>Paragraph 4 - If a Jew apostatized and he had houses in a Jewish neighborhood that participated in the eruv for the whole year and he has no other exit [from his house besides for into the Jewish yard], he renders the Jews forbidden for every Shabbat after his apostatizing. However, if he has a different exit to the non-Jewish neighborhood, even a small exit that he never used initially, [the Jews] force him to use the exit open to the non-Jew neighborhood.</p>	<p>סעיף ד - ישראל שהמיר והיו לו בתים בשכונת ישראל שערבו לכל השנה, אם אין לו פתח אחר כלל הוא אוסר בכל שבת שחל לאחור שהמיר, אבל אם יש לו פתח אחר לשכונת האיני יהודי, אפלו הוא פתח קטן שלא היה רגיל בו מתחלה, דוחין אותו אצל פתח הפתוח לשכונת האיני יהודי.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/386

The Laws of Partnerships with Eruvs	דיני שתוף בערוב
<p>Paragraph 1 - The sages forbade carrying from yards to an alley but allowed it by a partnership in which bread or another food is collected from every yard and placed in one of the yard. Then we treat it as if the whole alley is open to that yard. Because this is only to conjoin yards, it can be put in the open space of a yard or in a house that is not four by four. It does not need to be put in a house, just in a place where it will be preserved. Therefore, it is not put in open space in the alley (<i>and see above chapter 366</i>).</p>	<p>סעיף א - אסרו חכמים לטלטל מן החצרות למבוי, והתירוהו על ידי שתוף שגובין פת או דבר אחר ממיני מאכל מכל חצר וחצר ונותנים אותו באחד מן החצרות ואנו רואים כאלו פתוח כל המבוי לאותו חצר. ומפני שאינו אלא לשתף החצרות, יכולים לתנו באויר החצר, או בבית שאינו בו ארבע על ארבע, ואין צריך לתנו בבית, רק שיהיה במקום המשתמר, הלכך אין נותנים אותו באויר המבוי (ועין לעיל סימן שס"ו).</p>
<p>Paragraph 2 - If Jews live in three separate places, the doors between them are locked at night, and the sextons collect flour from each of them, they cannot make a partnership, because a partnership must be placed in a yard of the alley, but these are separate and distant, so their partnership won't be one and their alley is not unified. Rem"a: <i>If they made an eruv in one of the places, the others that did not make an eruv do not render them forbidden because they do not necessarily walk through each other. The whole city is not considered one alley even though the settlement is surrounded by one wall (Beit Yosef chapter 392 in the name of the Chazeh Tenufa).</i></p>	<p>סעיף ב - ישראלים שדרים בשלשה מקומות חלוקים, ודלתות כל אחד מהמקומות נעולים בלילה והשמש גובה קמח מכלם, אינו מועיל להם להשתתף, ששתוף מבוי צריך שיהיה מנח בחצר שבמבוי, ואלו שנבדלים זה מזה ורחוקים, אין שתופן אחד ואין מבואיהן כאחד. הגה: ואם ערכו במקום אחד, אין האחרים שלא ערכו אוסרים על ידם הואיל ואין להם דריסת הרגל זה על זה, כי אין כל העיר חשובה כמבוי אחד אף על פי שיושבין בהקף חומה אחת (בית יוסף סימן שצ"ב בשם חזה התנופה).</p>
<p>Paragraph 3 - The rules of partnerships are the same of the rules of yard eruvin in its measurements, that the wife can make an eruv on his behalf, and they can make an eruv without his knowledge if the house is only open to one yard, that a child can collect [the eruv], that one person can transfer possession to many, (<i>that roommates need not make an eruv</i>). Rem"a: <i>Even if he is a business partner with his neighbors, with one in wine and one in oil, they do not need to make a partnership. This assumes that it is all in one container (Tur chapter 366).</i></p>	<p>סעיף ג - ככל משפטי ערובי חצרות ושעורו, ושאשתו מערבת בשבילו, ושמערבין שלא לדעתו אם אין הבית פתוח אלא לחצר אחת, ושקטן יכול לגבותו, ושיכול אחד לזכות לכלם (ושאם היו שתפין אין צריכין לערב), כך דיני שתוף. הגה: ואפלו היה משתף עם שכניו בסחורה, לזה ביין ולזה בשמן, אין צריך להשתתף, והוא שיהיה בכלי אחד (טור סימן שס"ו).</p>
<p>Paragraph 4 - We make partnerships with all types of food. Even four or five types of food can be combined to produce the quantity of two meals.</p>	<p>סעיף ד - משתתפין בכל מיני מאכל ואפלו ארבעה וחמשה מיני מאכל מצטרפין למזון שתי סעודות.</p>

<p>Paragraph 5 - We make partnerships with all types of food except for clovers that are hardened into seed, spices, dry beans, onion leaves that have not grown to be one zeret long, morels or mushrooms, date-berrys, lentils, wheat or barley, a vegetable that is generally cooked but is not cooked, water alone or salt alone, although if [water and salt] are mixed together, you can make a partnership with them. There are some who say that you must put oil in. There are some who say that we do make an eruv with spices.</p>	<p>סעיף ה - בכל מיני מאכל משתתפין, חוץ מגדגדניות שהקשו לזרע, ותבלין, ופולין יבשים, ולא בעלי בצלים שלא גדלו ארך זרת, ולא בכמהין ופטריות, ולא בעדשים, ולא בחטים ושעורים, ולא בירק שהוא בשיל ולש בשיל, ולא במים לבדם ולא במלח לבדו, אבל אם ערבם יחד משתתפין בהם. ויש אומרים דדוקא כשנתן לתוכן שמן. ויש אומרים שמערבין בתבלין.</p>
<p>Paragraph 6 - If something normally goes with bread, it's required amount is enough to go with the amount of bread eaten at two meals. If something does not go with bread, it's required amount is enough to constitute two meals. Raw meat is does not go with bread and one needs enough to constitute two meals. However, cooked [meat] does go with bread, and it's required amount is two meals worth. Vinegar goes with bread, as does cooked wine, but undiluted wine does not go with bread, and its required amount is two revi'ot. This is also the required amount for other drink.s</p>	<p>סעיף ו - כל דבר שרגילים ללפת בו את הפת, שעורו ללפת בו פת הנאכל לשתי סעודות וכל שאין מלפתין בו פת, שעורו כדי לאכל ממנו שתי סעודות. ובשר חי לא הוי לפתן וצריך כדי שיאכל ממנו שתי סעודות, אבל צלי הוי לפתן, ושעורו ללפת בו שתי סעודות. חמץ הוי לפתן, וכן יין מבשל, אבל יין חי לא הוי לפתן, ושעורו שתי רביעיות, וכן שעור שאר משקים.</p>
<p>Paragraph 7 - We make a partnership with two eggs, even if they are raw, with two pomegranates, with five peaces, with a litra of raw or cooked vegetables, with a handful of wet beans, and with a kav of forest apples.</p>	<p>סעיף ז - משתתפין בשני ביצים אפלו חיים, בשני רמונים, בחמשה אפרסקים, בליטרא ירק בין חי בין מבשל, בפולים לחים כמלא היד, בתפוחי יער מלא הקב.</p>
<p>Paragraph 8 - One can make a partnership with a food that is not appropriate for him if it is appropriate for a different person. For instance, a nazirite can use wine or an Israelite truma. Similar, someone who (vows) to abstain from a food or swears to not eat it can use it for a partnership. There are some who says that this is when he specifically vowed or swore not to eat, but if he vowed or swore not to benefit from it, he cannot make a partnership with it. (And if he said "I take a konem from eating or benefiting from it upon myself," all agree that he cannot use it for a partnership) (Tur).</p>	<p>סעיף ח - משתתפין אפלו באכל שאינו ראוי לו אם ראוי לשם אדם, כגון לנזיר ביין ולישראל בתרומה, וכן (הגודד) מאכל זה או נשבע שלא יאכלנו משתתף בו. ויש אומרים דהינו דוקא כשנדר או נשבע שלא יאכלנו, אבל אם נדר או נשבע שלא יהנה ממנו, אין משתתפין לו בה. (ואם אמר קונם הנאתו או אכילתו עלי, לכל עלמא אין משתתף בה) (טור).</p>

Paragraph 9 - If he said regarding a loaf that today it is regular but tomorrow it will be sanctified or konem [such that he will not eat it], he can use it to make a partnership, because at twilight it will not yet be totally sanctified and it was fit [to be eaten] when it was still light. However, if he said that today it is sanctified but tomorrow it is regular, he cannot use it to make a partnership because it does not become fit [to eat] until it gets dark. If a yard is open to two alleys and it made a partnership with each of them, both can carry into it or from the yard to the alley, and it is forbidden to carry objects that sit in one alley to the other alley through the yard. If he didn't make a partnership with either of them, if he normally on weekdays enters and exits through them, he renders them forbidden. If he only regularly uses one but the other one he does not normally use, the one he normally uses he forbids and the one he does not normally use he does not render forbidden. If he made a partnership with the one in which he does not normally walk, the one he normally uses is rendered permitted within itself if it made a partnership. Similarly, if he normally used both and made a partnership with one, the other one is permitted because he removed himself from it. If the alley in which regularly uses made a partnership within itself and the one he does not normally used made no partnership, and he did not make a partnership with either, we make him use the one that he does not normally uses so that the one he normally uses will be rendered permitted. This is because he does not lose anything because he did not make a partnership and there is gain for others; because of this, they are permitted. We force him to not be a Sodomite.

סעיף ט - אמר על ככר היום חל ולמחר קדש או קונם, משתתפין לו בה, שבין השמשות עדין לא נתקדשה ודאי וראויה היתה מבעוד יום. אבל אם אמר היום קונם ולמחר חל אין משתתפין לו בה, שאינה ראויה עד שתחשך. חצר הפתוח לשני מבואות ושתף על כל אחד מהם, מתר עם כל אחד מהם לטלטל ממנו לחצר ומחצר לתוכו, ואסור לטלטל כלים ששבתו במבוי זה למבוי האחר דרך החצר. ואם לא שתף עם שום אחד מהם, אם הוא רגיל עם שניהם לצאת ולבוא בחל דרך עליהם אוסר על שניהם, ואם הוא רגיל עם האחד, ועם השני הוא רגיל, אותו שרגיל אוסר, ושאינו רגיל אינו אוסר. ואם שתף עם אותו שאינו רגיל, התר הרגיל לעצמו אם שתפו ביניהם. וכן אם היה רגיל עם שניהם ושתף עם אחד מהם, מתר השני שהרי סלק עצמו ממנו. ואם המבוי שרגיל בו שתפו ביניהם ואותו שאינו רגיל לא שתפו, והוא לא שתף לא עם זה ולא עם זה, דוחים אותו אצל שאינו רגיל ויסתלק מאותו שרגיל כדי שיהא מתר, כיון שהוא אינו מפסיד בדבר שהרי לא שתף עמהם ויש רוח לאחרים שעל ידי זה יהיו מתרים, כופין אותו על מדת סדום.

Shulchan Aruch/Orach Chaim/387

Partners in an Alley Must Make an Eruv in Yards	שתפין במבוי צריכין לערב בחצרות
<p>Paragraph 1 - Those who make an alley partnership must make a yard eruv so that the children will not forget the rules of eruv, because the children are not aware of what is done in the alley. Therefore, if the partnership in the alley is made of bread, we can depend on it and a yard eruv is unnecessary because the children are aware of bread. There are some who say that if every yard only made an eruv for itself, we do not depend on the partnership, but if every yard made an eruv for itself, afterwards the alley made a partnership, but they did not make eruvs through the openings between [the yards], it is permitted to use the yards in the alley through the entrances between them because we depend on the partnership in place of an eruv. If they made an eruv through the openings between them but made no alley partnership, it is permitted to use the yards of the alley, because we depend on the yard eruv that they made through the openings in place of a partnership. Rem"a: <i>There are some who say that we depend on a partnership in place of an eruv even if they only made a partnership with wine. Similarly, we depend on an eruv in place of a partnership (the Ros"h and Mordechai chapter HaDar and the Tur). Above in chapter 366 paragraph 7 in my gloss, I wrote that we have the practice to a priori only make one partnership from wheat. I think the reason is that our eruv, in which every resident of the yard participates, is like an eruv and partnership at the same time. A priori, one should not do more. They required both a partnership and eruv in the time of the Gmara when the residents of the yard did not give to the partnership; rather, the yard made an eruv for itself and one member of the yard gave to the partnership. However, in our situation when everyone just makes one partnership, if one does extra and blesses on it, it is a wasted blessing (his own opinion and the Responsa of the Mahara"m brought by the Beit Yosef).</i></p>	<p>סעיף א - המשתתפין במבוי צריכין לערב בחצרות כדי שלא ישכחו התינוקות תורת ערוב, שהרי אין התינוקות מכירים מה נעשה במבוי. לפיכך אם נשתתפו במבוי בפת, סומכין עליו ואין צריכין לערב בחצרות שהרי התינוקות מכירים בפת. ויש אומרים שאם לא ערבה כל חצר לעצמה אין סומכין על השתוף, אבל כשכל חצר ערבה לעצמה ואחר כך נשתתפו במבוי ולא ערבו דרך פתחים שביניהם, מתרים להשתמש בחצרות שבמבוי דרך פתחים שביניהם שסומכים על שתוף במקום ערוב. ואם ערבו דרך פתחים שביניהם ולא נשתתפו במבוי, מתרות להשתמש החצרות במבוי, שסומכים על ערוב שערכו החצרות דרך פתחים במקום שתוף. הגה: ויש אומרים דסומכין אשתוף במקום ערוב אפלו לא נשתתפו אלא ב"ין, וכן סומכין אערוב במקום שתוף (הרא"ש והמרדכי פרק הדר וטור). ולעיל סימן שס"ו סעיף ז' בהג"ה כתבתי דאנו נוהגין לכתחלה שלא לעשות רק שתוף אחד בקמת, ונראה לי הטעם, כי ערוב שלנו שכל אחד מבני החצר נותן לשתוף, הוי כערוב ושתוף ביחד ולכתחלה אין לעשות יותר, והא שהצריכו שתוף וערוב הינו בזמן הגמרא שבני החצר לא נתנו לשתוף רק החצר ערכו ביחד ואחד מבני החצר נתן לשתוף, אבל בכהאי גונא כלי עלמא אין עושין רק שתוף אחד, ואי עביד יותר וברך עליו, הוי ברכה לבטלה (דעת עצמו ותשובת מהר"ם שהביא הבית יוסף).</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/388

<p>The Law if The Yards Made No Eruv Together and the Alley Also Made No Partnership</p>	<p>דין אם לא ערבו החצרות יחד וגם לא נשתתפו במבוי</p>
<p>Paragraph 1 - If the yards did not make an eruv together and they also did not make a partnership through the alley, it is permitted to carry in the alley objects that rested in it, whether the yards made an eruv between houses or didn't make an eruv. And according to HaRav Rabbeinu Moshe bar Maimon, this is only true if there is no eruv in the yards between houses. However, if there is a yard eruv with the houses, one cannot carry in the alley beyond four amot.</p>	<p>סעיף א - אם לא ערבו החצרות יחד וגם לא נשתתפו במבוי, מתיר לטלטל בכל המבוי כלים ששבתו בתוכו, בין ערבו חצרות עם הבתים בין לא ערבו. ולהרב רבנו משה בר מ'מון, דוקא כשלא ערבו החצרות עם הבתים, אבל אם ערבו חצרות עם הבתים אין מטלטלין במבוי אלא בארבע אמות.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/389

<p>A Non-Jew who Has a Window Open to a Valley or Enclosure</p>	<p>אינו יהודי שיש לו חלון פתוח לבקעה או לקרפף</p>
<p>Paragraph 1 - If a non-Jew lives in an alley and he has a window behind his house open to a valley or an enclosed area, even if [the window] is only four tefachim by four tefachim, he does not render the residents of the alley forbidden, even if he removes and brings in camels and carriages through the alley all day. This is because he likes what is behind only his house more, because there is open space there. It is just like someone who has an opening to an alley that he doesn't use; he does not render forbidden. This assumes that the valley or enclosed area is bigger than two seahs, but if it is only two seahs, it is small and he does not like it as much. If a Jew has an opening to an alley and an opening behind his house to an enclosed area and he forgets to make an eruv, if the enclosed area is bigger than two seahs he renders the others forbidden because he cannot use it, so he is not removed from the alley. However, if it is enclosed for dwelling, even if it is bigger than two seahs, he does not render forbidden because he can use it. There is one who says that, on the contrary, if it is enclosed for dwelling, even if it is two se'ahs he renders forbidden; because it is enclosed for dwelling, it is not open space and he does not like it, so he is not removed from the alley.</p>	<p>סעיף א - אינו יהודי הדר במבוי ויש לו חלון אחורי ביתו פתוח לבקעה או לקרפף, אפלו אין בו אלא ארבעה טפחים על ארבעה טפחים אינו אוסר על בני מבוי אפלו מכניס ומוציא גמלים וקרונות דרך המבוי כל היום, שחפץ יותר באותו שפתוח לו מאחוריו לבדו שיש לו אויר, והוא פתוח למבוי כמו שאינו רגיל שאינו אוסר. והוא שיש בבקעה או בקרפף יותר מסאתים, אבל אם אין בו אלא סאתים, קטן הוא ולא נ'חא ליה ביה. וישראל שיש לו פתח למבוי ופתח מאחוריו לקרפף, ושכח ולא ערב, אם הקרפף יותר מסאתים אוסר, לפי שאינו ראוי לו ואינו מסתלק מן המבוי, ואם הקף לדירה, אפלו יותר מסאתים אינו אוסר כיון שראוי לו. ויש מי שאומר דאדרבה אם הקף לדירה אפלו בית סאתים אוסר, שכיון שהקף לדירה אין בו אויר ואינו חפץ בו להסתלק בשבילו מן המבוי.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/390

<p>An Alley With A Jewish Side And A Non-Jewish Side</p>	<p>מבוי שצדו אחד אינו יהודי וצדו אחד ישראל</p>
<p>Paragraph 1 - If an alley has non-Jews on one side and Jews on the other, a different Jew's house is next to it but open to the public domain and not to the alley, and there is a window between it and a Jew of the alley's house, he cannot make an eruv through the window between them in order to move his things to the alley through the Jewish neighbor's house that is open to the alley. However, if there is an opening between them, it is permitted. There is one who forbids even if there is an opening between them.</p>	<p>סעיף א - מבוי שצדו אחד אינו יהודי וצדו אחד ישראל, ובית של ישראל אחר אצלו פתוח לרשות הרבים ולא למבוי, וחלון בינו לבין ישראל הדר במבוי, אינו יכול לערב דרך החלון שביניהם להוציא כליו למבוי דרך בית ישראל שכנו הפתוח למבוי, אבל אם פתח ביניהם, מתיר. ויש מי שאוסר אף בפתח פתוח ביניהם.</p>
<p>Paragraph 2 - If an alley is one side idolaters and one side Jews, there are windows between Jews' yards, and they all made eruvs through the windows, even though they are now treated as the residents of one house and are permitted to remove and bring in through the windows, they are forbidden from using the alley through the entrances until they rent from the non-Jew.</p>	<p>סעיף ב - מבוי שצדו אחד עכו"ם וצדו אחד ישראלים, והיו חלונות פתוחות מחצרו לחצר של ישראל וערכו כלם דרך חלונות, אף על פי שנעשו כאנשי בית אחד ומתרים להוציא ולהכניס דרך חלונות, הרי אלו אסורים להשתמש במבוי דרך פתחים עד שישכרו מן האינו יהודי.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/391

<p>The Law of Renouncing Ownership For Those Who Forgot to Make an Eruv</p>	<p>דין בטול רשות לאותן ששכחו לערב</p>
---	---------------------------------------

Paragraph 1 - All of the laws of renouncing [ownership] for someone who forgot to make an eruv in a yard also apply in alley; if one yard forgot to make a partnership, it can renounce its ownership to the other residents of the alley, or they [can renounce] to it, even though they are money, because the members of a yard compared to the alley are likened to an individual in a yard. All of the laws of a Jew who lives in a yard with a non-Jew also apply in an alley or city; it is not forbidden to carry in an alley or in a walled city unless there are two Jewish yards in the city, but if there is just one Jewish yard [it is] not [forbidden], even if there are many Jewish houses open to the yard. This assumes that the walled city is enclosed for dwelling. Generally, cities are enclosed for dwelling. Generally, cities of refuge are not enclosed for dwelling. When there are two Jewish yards in a city, they must rent from every single non-Jewish yard. It is not enough to rent from the minister of the city. **Rem"a:** *There are those who say that this is specifically with regards to removing and bringing things into the property of the non-Jew. However, to carry within the alley, one may rent from the minister, because the alley belongs to the minister as he can kick out all of the non-Jews from there (Rivas"h chapter 701).* What are the parameters of this law? The houses do not belong to the minister, and he has no power to use the citizens' houses at all, even during wartime. However, in a place where the needs of the city are fulfilled only by the minister and his appointees, renting from the minister or his clients or workers works, because he has the power to put people and weapons in the houses of the city's residents during wartime without their consent.

סעיף א - ככל משפטי בטול למי ששכח ולא ערב בחצרו, כן הוא במבוי, שאם שכחה חצר אחת ולא נשתתפה, מבטלת רשותה לשאר בני המבוי, או הם לה אף על פי שהם רבים, שבני החצר גבי מבוי חשובים כיחיד בחצר. וככל משפטי ישראל בחצר עם האיני יהודי, כן הוא במבוי או בעיר, שאין אסור לטלטל במבוי או בעיר המקפת חומה עד שיהיו שתי חצרות של בתי ישראל בעיר אבל חצר אחת לא אפלו אם הרבה בתים של ישראל פתוחים לתוכה, והוא שתהא העיר מקפת חומה לדירה. וסתם עירות הן מקפות לדירה, וסתם מבצרים אינם מקפים לדירה. וכיש שתי חצרות של בתי ישראל בעיר צריכים לשכר מכל חצר וחצר של אינו יהודי, ואין מספיק במה שישכר משר העיר. **הגה:** ויש אומרים דדוקא לענין להוציא ולהכניס לרשות האיני יהודי, אבל לטלטל במבוי יכול לשכר מן השר שהרי דרך המבוי הוא של השר ויכול לסלק כל האינים יהודים משם (ריב"ש סימן תש"י). במה דברים אמורים, בשר שאין הבתים שלו וגם אין לו רשות להשתמש בבתי בני העיר כלל אפלו בשעת מלחמה, אבל במקום שכל צרכי העיר אינם נעשים אלא על פי השר או הממנה שלו, ודאי ששכירות מהשר ההוא או משכירו ולקיטו מהני, שהרי יש לו רשות להושיב אנשיו וכלי מלחמתו בבתי בני העיר בשעת מלחמה שלא מדעתם.

Paragraph 2 - If Jews live in the only [Jewish yard] within a non-Jew walled city, and other Jews pass through on Shabbat to lodge in a different yard, they do not render them forbidden, because a guest cannot render forbidden. The [Jewish residents] are permitted to carry throughout the city (*and see above at the end of chapter 370*).

סעיף ב - ישראלים הדרים בחצר יחידי בעיר של אינם יהודים שהיא מקפת חומה, ועברו יהודים אחרים דרך שם בשבת ותאכסנו בחצר אחרת, אינם אוסרים עליהם, דאורח אינו אוסר, ומתרים לטלטל בכל העיר (ועיל לעיל סוף סימן ש"ע).

Shulchan Aruch/Orach Chaim/392

The Laws of Eruvs in a City	דין ערובין לעיר
<p>Paragraph 1 - If a city was once the property of an individual, even if it becomes the property of many, everyone can make one partnership and carry within the whole municipality. Similarly, if it belongs to many but it only has one entrance, everyone can make one partnership. However, if it belongs to many and has two entrances in which the nation enters and exits, even if it becomes the property of an individual, everyone cannot make an eruv. Rather, one space must be left, even one house with one house inside, the rest can make a partnership. Those who make the partnership will all be permitted [to carry] throughout the city, except for the place they left. Those who are left are permitted [to carry] in their space using a partnership that they can make for themselves. If those who are left are many, they are forbidden to carry in the rest of the city. This is so that it is obvious and people will know that the eruv permitted them to carry in a city in which many people pass through, because in the place which was left and did not make a partnership [with the majority of the city], [the majority of city] cannot carry to it; rather, each can carry within his own area. If each alley wants to make an eruv for itself, this is even more permitted, because you can't leave more than that. Rem"a: <i>It is necessary to put two panels of any length if [the opening between the two areas of the city] is [only] ten amot. If it is wider than ten, a frame of an entrance is necessary (Tur).</i></p>	<p>סעיף א - עיר שהיתה קנין יחיד, אפלו נעשית של רבים, משתתפים כלם שתוף אחד ויטלטלו בכל המדינה. וכן אם היתה של רבים ויש לה פתח אחד, משתתפים כלם שתוף אחד. אבל אם היתה של רבים ויש לה שני פתחים שהעם נכנסים בזו ויוצאים בזה, אפלו נעשית של יחיד אין מערבין את כלה, אלא מניחין ממנה מקום אחד, אפלו חצר אחת ובית לתוכה, ומשתתפין השאר, ויהיו אלו המשתתפין כלם מתרים בכל העיר חוץ מאותו מקום ששירו, ויהיו אותם הנשארים מתרים במקומם בשתוף שעושים לעצמם. ואם היו הנשארים רבים, אסורים לטלטל בשאר כל העיר, ודבר זה משום הכר הוא, כדי שידעו שהערוב התיר להם לטלטל בעיר זה שרבים בוקעים בה, שהרי במקום שנשאר ולא נשתתף עמהם אין מטלטלים בו אלא אלו לעצמן ואלו לעצמן. ואם רצו לערב מבוי מבוי בפני עצמו, כל שכן דמהני, דאין שיוור גדול מזה. הגה: וצריך שיעשו בנייהם שני פסין של שני משהו יין אם הוא רחב עשר אמות, וכיחור מעשר צריך צורת הפתח (טור).</p>
<p>Paragraph 2 - If there is a city of many with one entrance and a ladder in a different place, they can make one eruv for all of it and need not leave an area [outside of the eruv], because a ladder next to a wall is not considered an entrance. Even if they but many ladders next to each other until they were ten [amot] wide, it is not considered an entrance. If there are two entrances but one has a dump in front of it, there is only one entrance.</p>	<p>סעיף ב - עיר של רבים שיש לו פתח אחד וסלם במקום אחר, מערבין את כלה ואינה צריכה שיוור, שאין הסלם שבחומה חשוב כפתח. ואפלו העמיד הרבה סלמות זה בצד זה עד רחב עשר, לא חשיב כפתח. ואם יש לה שני פתחים ויש אשפה לפני אחד מהם, כאלו אין שם אלא פתח אחד.</p>
<p>Paragraph 3 - The houses that are left outside of the eruv can even not be open to the city, with their backs to the city and the front outside. They can even be (<i>just one house, even</i>) the cows' house or the hay house that don't need to make an eruv; they can be left and the rest [of the city] can make an eruv.</p>	<p>סעיף ג - הבתים שמניחים אותם שיוור, אף על פי שאינם פתוחים לעיר, אלא אחוריהם לעיר ופניהם לחוץ, ואפלו הוא (דק בית אחד, אפלו) בית הבקר או בית התבן שאינם צריכים לערב, עושים אותם שיוור ומערבין את השאר.</p>

<p>Paragraph 4 - If a whole city's residents made a partnership besides one alley, it renders all of them forbidden. If they built a front at the entrance to the alley, it does not render them forbidden. Therefore, if a city was all the property of one individual, even if it later became the property of many, they cannot make an eruv for half of it; either all of it [must make an eruv] or each individual alley can [make an eruv] and build a pillar in front of the entrance to distinguish its property from them so that all of the other alleys will not be rendered forbidden.</p>	<p>סעיף ד - עיר שנשתתפו כל יושביה חוץ ממבוי אחד, הרי זה אוסר על כלם. ואם בנו מצבה על פתח המבוי, אינו אוסר עליהם. לפיכך עיר שהיתה קנין יחיד, אפלו נעשית של רבים, אין מערבין אותה לחצאין, אלא או כלה, או מבוי מבוי ובונה כל מבוי ומבוי מצבה על פתחו אם רצה לחלק רשותו מהם כדי שלא יאסר על שאר המבואות.</p>
<p>Paragraph 5 - What were the parameters when we said that half [of a city] cannot make an eruv? A city that is surrounded by a ten-tefachim-tall with doors. However, if the whole city was not surrounded by walls and half of it fixed this and made an eruv, this is allowed.</p>	<p>סעיף ה - במה דברים אמורים שאין מערבין אותה לחצאין, בעיר מקפת חומה גבוה עשרת טפחים ויש לה דלתות, אבל אם לא היתה העיר כלה מכשרת במחיצות ובאו להכשיר חציה ולערבה, הרשות בידם.</p>
<p>Paragraph 6 - When we said that half of a city cannot make an eruv, this means that they cannot divide from one another using a stake or a beam, but using a four-[tefachim] long panel or two panels of any lengths does effectively divide the two halves and they can then make eruvs for half [of the city]. If [the opening between them] is ten amot wide, they must make the frame of an entrance. Rem"a: Or they can make a ten-tall wall at the opening of the alley (Tur). There some who say the prohibition against dividing a city owned by an individual only applies to [dividing it] lengthwise, because each [half] will have to walk through the public domain in between. But [dividing it] widthwise, such that one side exits using one gate and the other uses the other gate and they do not need to walk through each others' territories, is effective for making an eruv for half [of a city]. They must fix the opening between the two sides, as was explained above in chapter 363; up until ten amot wide, a stake or beam works, and beyond ten a frame of an entrance is necessary (Hagahot Maimoni chapter 5 from Hilchot Eruvin and the Ros"h and the Tur).</p>	<p>סעיף ו - זה שאמרנו שאין מערבין אותה לחצאין, הינו לומר שאין לחי וקורה מועיל לסלקם זה מזה, אבל בפס ארבעה או בשני פסין שני משוהיין נחלקים אלו מאלו ומערבין לחצאין. ואם הוא רחב מעשר אמות עושה צורת פתח. הגה: או יעשה מחיצה גבוה עשרה לפתח מבואו (טור). יש אומרים, הא דעיר של יחיד אסור לחלק הינו לארבה, מאחר דשניהם צריכים לילך לרשות הרבים שבתוכה. אבל לרחבה, ואלו יוצאים בשער זה ואלו יוצאים בשער זה ואין להם דריסת הרגל זה על זה, מערבין לחצאין ועושין תקון ביניהם, כמו שנתבאר לעיל סימן שס"ג דעד עשרה מהני לחי או קורה וביתר מעשרה צורת הפתח (הגהות מיימוני פרק ה' מהלכות עירובין והרא"ש והטור).</p>
<p>Paragraph 7 - If there is a city owned by many that decreased in population to five residents does not need to leave part of the city [outside of the eruv].</p>	<p>סעיף ז - עיר של רבים ונתמעטה ועמדה על חמשה דיורים, אינה צריכה שיור.</p>
<p>Paragraph 8 - If someone transfers position to the whole city when making a partnership and everyone made one eruv, he need not inform them, as it is a privilege afforded to them. The laws of someone who forgot to make a partnership with the city's residents, or someone who went to spend Shabbat in a different city, or an idolater who lives them in the city are all the same as the laws of a yard or alley.</p>	<p>סעיף ח - המזכה בשתוף לכל בני העיר, אם ערבו כלם ערוב אחד אין צריך להודיעם, שזכות הוא להם. ודין מי ששכח ולא נשתתף עם בני העיר, או מי שהלך לשבות בעיר אחרת, או עכו"ם שהיה עמהם בעיר, דין הכל כדינם בחצר ומבוי.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/393

<p>The Law of an Eruv When a Holiday Falls on Friday and the Law of Making an Eruv at Twilight</p>	<p>דין ערוב ביום טוב שחל בערב שבת ודין בין השמשות לערב</p>
<p>We do not make yard eruvs or alley partnerships on holidays that fall on Friday. If one forgot to make the eruv before the holiday and it is a two-day holiday falling on Thursday and Friday, he can make an eruv on the holiday on a condition. He should say "If today is not a holiday, this is an eruv, but if today is a holiday, my words are inconsequential." The next day, he should say, "If today is a holiday, I made an eruv yesterday, and if today is not a holiday, this is an eruv." This only applies to the two-day holidays of the diaspora, but it does not apply to the two-day holiday Rosh HaShana, as it is likened to one long day (<i>and see below chapter 528</i>).</p>	<p>סעיף א - אין מערבין ערובי חצרות ושתופי מבואות ביום טוב שכל להיות בערב שבת. ואם שכח ולא ערב מערב יום טוב וחלו שני ימים טובים ביום חמישי ויום ששי, יערב ביום טוב על תנאי, שיאמר אם היום חל יהא זה ערוב ואם היום קדש אין בדברי כלום, ולמחר יאמר אם היום קדש הרי ערבתי מאתמול ואם היום חל יהא זה ערוב. והני מלי בשני ימים טובים של שליות, אבל בשני ימים טובים של ראש השנה לא, כדיומא אריכתא דמיא (ועין לקמן סימן תקכ"ח).</p>
<p>Paragraph 2 - With both yard eruvs and alley partnerships, one can make them at twilight, even if he already accepted the addition to Shabbat upon himself. There are some who forbid if he accepted the addition to Shabbat upon himself.</p>	<p>סעיף ב - אחד ערובי חצרות ואחד שתופי מבואות מערבין אותם בין השמשות, ואפלו אם כבר קבל עליו תוספת שבת. ויש אוסרים אם קבל עליו תוספת שבת.</p>
<p>Paragraph 3 - If one person made an eruv for two other people, he made one during the day that was eaten at twilight, and he made one at twilight, both constitute an eruv. For the eruv that was eaten at twilight, we consider it night. For the one that was made at twilight, we consider it day. However, if he made an eruv at twilight and it was eaten at twilight, [the recipient of the eruv] is forbidden.</p>	<p>סעיף ג - ערב לשנים, לאחד מבעוד יום ונאכל הערוב בין השמשות, ולאחד ערב בין השמשות, שניהם קנו ערוב, שלאותו שנאכל ערובו בין השמשות אנו חושבים אותו לילה, ולאותו שהניח ערובו בין השמשות חושבים אותו יום. אבל אם ערב עליו בין השמשות ונאכל ערובו בין השמשות, אסור.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/394

The Law of a Doubtful Eruv	ספק ערוב מה דינו
<p>Paragraph 1 - If there is a doubtful eruv, for instance if there is doubt whether it existed at twilight or not, it is still permitted [to act under the assumption that the eruv exists]. This assumes that there was a presumption of fitness, for instance if it was placed somewhere but is now in doubt. However, if there is no presumption of fitness, like if there is doubt whether it was placed on or not, it is not [permitted].</p>	<p>סעיף א - ספק ערוב, כגון ספק אם היה קיים בין השמשות אם לאו, מתר. והוא שהיה לו חזקת כשרות כגון שהניחו שם וארע בו ספק. אבל אם לא היה לו חזקת כשרות כגון ספק אם הנח שם אם לאו, לא.</p>
<p>Paragraph 2 - At twilight, the eruv must be in a place where it is possible to take it. Therefore, if a stone fell on it and it cannot be picked up without a hoe or pick-axe, it is forbidden [to rely on the eruv]. Rem"a: <i>The eruv only needs to exist at twilight (Tur). One can eat it once it is definitely dark (Hagahot Oshr"i and the Mordechai in Chapter Bechol M'arvin). One should eat it on Shabbat morning (Minhagim). This is only true in a place where they make an eruv every Friday, but it is better to make an eruv once for the whole year, as was said above in chapter 368 (Beit Yosef).</i></p>	<p>סעיף ב - צריך שיהא הערוב בין השמשות במקום שראוי למלו, הלכך אם נפל עליו גל ואינו יכול למל בלא מרא וחצינא, אסור. הגה: והערוב אין צריך להיות קיים רק בין השמשות (טור). ויכול לאכלו כשודאי חשכה (הגהות אשרי ומרדכי פרק בבל מערבין). ויש לבצע עליו בשחרית בשבת (מנהגים). ודוקא במקום שנוהגים לערב כל ערב שבת, אבל עדיף טפי לערב על כל השנה בפעם אחת כדלעיל סימן שס"ח (בית יוסף).</p>
<p>Paragraph 3 - If [the eruv] was placed in a tower, it was locked inside, the key was lost before it geot dark, and it is impossible to remove the eruv without doing definite work at twilight, it is as if it is lost and not an eruv, because it is impossible to eat it.</p>	<p>סעיף ג - נתנו במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח קדם שחשכה, אם אי אפשר להוציא הערוב אלא אם כן עשה מלאכה גמורה בין השמשות, הרי זה כמי שאבד ואינו ערוב, שהרי אי אפשר לאכלו.</p>

Shulchan Aruch/Orach Chaim/395

The Laws of the Blessing for an Eruv	דיני ברכת הערוב
<p>Paragraph 1 - It is a commandment to make alley partnerships and one blesses "for the commandment of eruv" on it. He says, "With this partnership, it will be permitted for all of the residents of the alley to take out and bring in from the yards to the alley (<i>and from them to the houses</i>) (<i>Beit Yosef in the name of Shibbolei Leket</i>) on Shabbat." When should he bless? When he gathers it from the residents of the alley or when he transfers possession to them. Rem"a: <i>If they collected to make an eruv and forgot to bless on it, it is an eruv, as the blessing is not prohibitively necessary (Agur in the name of Shibbolei Leket, see the end of chapter 367).</i></p>	<p>סעיף א - מצוה לחזור אחר שתופי מבואות, ומברך עליו על מצות ערוב, ואומר בזה השתוף יהיה מתר לכל בני המבוי להוציא ולהכניס מחצרות למבוי (ומהם לבתים) (כ"ת י"וסף כשם שבולי לקט) בשבת. אימת מברך עליו, בשעה שמקבץ אותו מבני המבוי או בשעה שמזכה להם. הגה: ואם גבו אותו לשם ערוב ושכחו ולא ברכו עליו הוי ערוב, כי אין הברכה מעכבת (אגור ושבולי לקט ע"ן סוף סימן שס"ז).</p>

Article Sources and Contributors

Shulchan Aruch/Orach Chaim/366 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818447> *Contributors:* Riri145, 1 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/367 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818426> *Contributors:* Riri145, 2 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/368 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818325> *Contributors:* Riri145, 4 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/369 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818227> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/370 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818225> *Contributors:* Riri145, 3 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/371 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818137> *Contributors:* 4 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/372 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818132> *Contributors:* 12 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/373 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818100> *Contributors:* 3 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/374 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818090> *Contributors:* 5 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/375 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818087> *Contributors:* 5 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/376 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818072> *Contributors:* 4 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/377 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818070> *Contributors:* 2 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/378 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818067> *Contributors:* 4 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/379 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818065> *Contributors:* 3 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/380 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818061> *Contributors:* Riri145, 3 anonymous edits

Shulchan Aruch/Orach Chaim/381 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818053> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/382 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818050> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/383 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818041> *Contributors:* Longfellow, Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/384 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818038> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/385 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818036> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/386 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818031> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/387 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818029> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/388 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818026> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/389 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818023> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/390 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818022> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/391 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818019> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/392 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3818016> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/393 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3817996> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/394 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3817994> *Contributors:* Riri145

Shulchan Aruch/Orach Chaim/395 *Source:* <http://en.wikisource.org/w/index.php?oldid=3817982> *Contributors:* Riri145

License

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported
[//creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/)
